

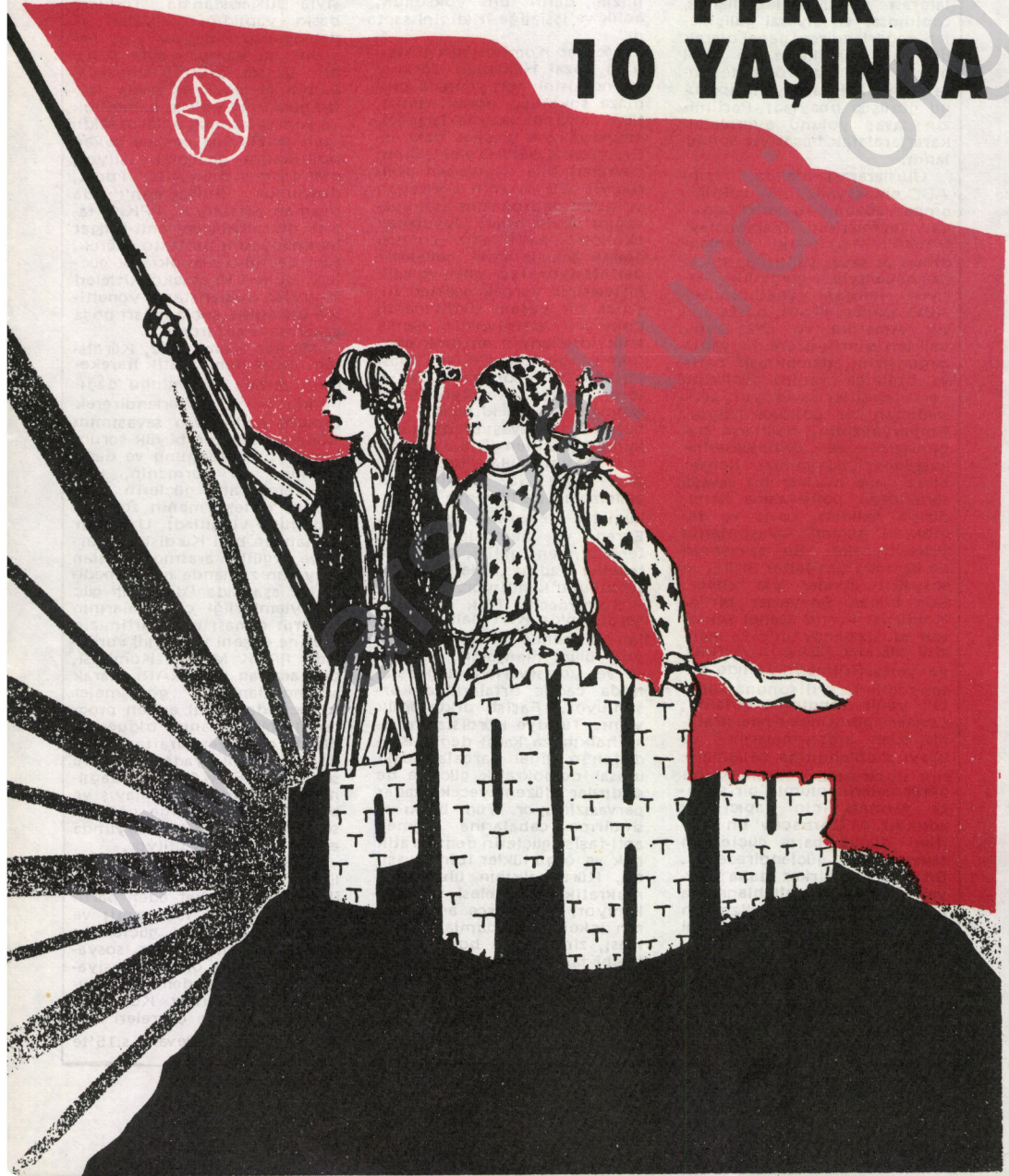
Daha güçlü
bir PPKK
için ileri!

25 NİSAN 1985

SAYI: 29

ORGANA KOMİTA MERKEZİ YA PARTİYA PEŞENG A KARKERİ KURDISTAN

PPKK 10 YAŞINDA

Nisan 1985 ortalarında toplanan Kürdistan öncü İşçi Partisi Merkez Komitesi, Politik Büro'nun; günümüzün uluslararası ve ülke koşullarını, toplumsal ve siyasal gelişmeleri değerlendiren, genel olarak devrimci hareketin ve özel olarak partimizin önünde duran görevleri saptayan raporunu görüşüp onayladı. Partimizin savaş yolunu aydınlatan kararlararak başarıyla sonuçlandı.

Uluslararası alanda, başını ABD emperyalizminin çektiği, emperyalizmin en gerici saldırıya çevreleninin, silahlanmayı tırmandırma, uzayı silahlandırma ve savaş yanlış politikaları nedeniyle gerginlik artıyor. Reagan yönetimindeki ABD emperyalizmi, başta Latin Amerika ve Orta-Doğu halkları olmak üzere dünyanın bağımsızlık, demokrasi, barış ve özgürlük yanlış güçlerine karşı tehditler savuruyor, açık saldırgan bir politika izliyor. Emperyalizmin, halkların bağımsızlık ve özgürlüklerine kasteden, dünyamızı hergün biraz daha nükleer bir savaşa sürükleyen politikasına karşı, dünya halkları, barış ve demokrasi güçleri savaşımını yükseltiyorlar. Bu savaşımın en başında Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkeler yer alıyor. Son olarak Sovyetler Birliği Komünist Partisi Genel Sekreteri M.Gorbacov'un orta menzilli nükleer füzelerin Avrupa'ya yerleştirilmesini içinde bulunduğumuz yıl sonuna kadar tek yanlı dondurma girişimi, Cenevre görüşmelerinde stratejik silah araştırmalarını ve uzayı silahlandırma çalışmalarını dondurma önerisi bu görüşmelerin ojuumu bir sonuca varması için yapıcı bir adımdır. M.Gorbacov'un önerileri dünya barış güçlerinin savaşımını güçlendirecektir. Bu öneriler birkez daha Sovyetler Birliği'nin silahlanmaya karşı, ABD emperyalizminin ise silahlanmayı körüklediğini gösteriyor.

Faşist diktatörlük altındaki Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan ekonomik, toplumsal ve siyasal koşulları değerlendiren Merkez Komitesi, izlenen ekonomik politikanın Türkiye'yi

bunalımdan çıkaramadığını, bir avuc tekelle uluslararası finans kuruluşları muazzam karlar elde ederken, halklarımızın derin bir yoksulluk, açlık ve işsizliğe itildiğini saptadı.

Merkez Komitesi'nin görüşü o ki, Özal Hükümeti Türkiye ekonomisini her yönüyle çıkmaza sokmuş, topraklarımızı, tüm zenginlik kaynaklarımızı, emperyalizme peşkes çekmiştir. Artık TÜSİAD gibi işveren çevreleri bile uygulanan politikayla Türkiye'nin enflasyon ve döviz darboğazını aşamıyacağıni söylüyorlar. Uygulanan ekonomi politikasının sonucu olarak tekellerarası çelişkiler derinleşiyor. İşçi sınıfı ve halk kitlelerinin gerçek gelirleri insanca bir yaşam sürdürmenin çok çok gerisindedir. Geniş halk kitlelerinin en ufak ekonomik, demokratik ve siyasal talebine aşırı sömürü, baskı ve terörle karşılık veriliyor, buna rağmen emekçi kitlelerin muhalefeti ve savaşımı durdurulamıyor, günden güne büyüyor.

6 Kasım 1983 "seçimleri" den sonra da, Türkiye'deki gelişmeler parlamento ve hükümetin bir kukla olduğunu, Evren ve hampalarının en terörist, en gerici, şövenist tekeller adına ipleri elinde tuttuğunu kanıtıyor.

Sömürgeci Türk ordusu, Kürdistan'da Kürt halkına karşı ilan edilmiş bir savaş sürdürüyor, ölüm mangaları, devrimci ve yurtseverleri dağıtıyor, cadde ortalarında kurşunluyor. Faşist diktatörlük yalnız Türkiye Kürdistanı'ndaki halkımıza karşı değil, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki ulusal demokratik güçlere de saldırılar düzenleyecek kadar pervasızlaşıyor. Tüm baskı ve sindirme çabalarına rağmen anti-faşist güçlerin demokratik hak ve özgürlükler için savaşımı, Kürt halkının ulusal demokratik mücadelesi susturulamıyor, onbinlerce ana-babanın işkence ve idamların durması, zindanların boşaltılması talebi faşist diktatörlüğün göstermelik parlamentosununun kapısını zorluyor.

Faşist diktatörlük her yönüyle derinleşen sorunlarını gizlemek için komşularına

karşı saldırgan, ırkçı-şöven ve kaba anti-komünist bir politika izliyor. Faşist diktatörlük azgın bir propaganda kampanyasıyla Bulgaristan'da "Türlüklere baskı yapıldığı" yalan ve demagojisine başvuruyor. Faşizm, bu kampanyayla ABD'nin başını çektiği emperyalizmin gerginlik ve savaş yanlış güçlerine kölece bağımlılık ve topraklarımızı onların saldırıya emellerine peşkes çeken politikasını gizlemek istiyor, esas düşman olan ABD'yi dost, dostumuz Bulgaristan'ı da düşman gösteriyor. PPKK, faşist diktatörlüğün anti-Bulgar kampanyasını protesto ederek, tüm devrimci-demokratik güçleri, işçileri ve emekçi kitleleri sosyalist Bulgaristan'a yöneltile bu asılsız suçlamaları boşa çıkarmaya çağırıyor.

Merkez Komitemiz, Kürdistan ulusal demokratik hareketinin içinde bulunduğu dağınıklığı değerlendirerek bunun, halkımızın savaşımını zaafa uğratan en büyük sorunlardan biri olduğunu ve dağınıklığı son vermenin, ulusal demokratik güçlerin savaşımını birleştirmenin zorunlu olduğunu vurguladı. Uzun bir zamandan beri Kürdistanlı parti ve örgütler arasında yapılan ve yakın zamanda hak etmediği bir aşamada "dağilan" güç ve eylembirliği çalışmalarının başarılı olması için partimizin üzerine düşeni yaptığını vurguladı. PPKK Merkez Komitesi, bir taraftan HEVKARİ olarak adlandırılan bu görüşmeler sonucunda kabul edilen programın bir kazanım olduğunu belirtiyor, diğer taraftan işbirliği esprisini yadsayan ve sonuçta HEVKARİ'nin dağılmasına neden olan anlayış ve pratikte eylemsizliğe götüren sekter tutumları kamuoyunda eleştirmeyi görev biliyor.

Kürdistan işçi sınıfının bilimsel sosyalist tek partisi ilkesinden hareket eden partimiz, Kürdistan işçi sınıfı ve bilimsel sosyalist güçlerinin birliğine önem veriyor, sosyalist zemindeki örgütlerle siyasal birliği gündemde tutuyor. PPKK Merkez Komitesi, sosyalist kişi ve çevreleri hal-

Devamı s.15'te

PPKK MERKEZ KOMİTESİ'NİN 10. YILDÖNÜM BİLDİRİSİ

22 Nisan 1975 - 22 Nisan 1985

PPKK 10 YAŞINDA

Partimiz; Kürdistan Öncü İşçi Partisi (PPKK) 10 yıl önce, 20-24 Nisan 1975 tarihleri arasında Van Kalesi'nde yapılan Kuruluş Kongresi'yle kuruldu. 1985'in Nisanında toplanan Merkez Komitemiz, SSCB'nin kurucusu, dünya proletaryasının önderi, yüce öğretmen Lenin'in doğum gününe rastlaması dolayısıyla 22 Nisan gününün partimizin kuruluş tarihi olarak saptanmasını ve bundan böyle partinin kuruluş yıldönümlerinin 22 Nisan'da kutlanması'ni kararlaştırdı.

PPKK 10 yıl önce, İnkemizin Türkiye'nin boyunduruğu altında olan parçasında Kürdistan halkı safında ulusal ve sınıfsal uyanışın daha çok kendiliğinden yaygınlaştığı, yüreklerde, kafalarda parlayan ulusal kurtuluş ateşinin arayışlara neden olduğu bir ortamda doğdu. Kuskucuz, Kürdistan halkının sömürgeci esaret zincirinden kurtuluş mücadelesi, PPKK'nin kuruluşuyla başlamadı. Halkımızın baskı ve zorbalığa karşı direnişinin, ulusal haklarına kavuşma mücadelesinin geçmiş yüzyıllar öncesine dek uzanır. PPKK, Kürdistan halkının yüzyıllar öncesinden çıkıp gelen mücadelesinin ürünü olarak; Kürdistan işçi sınıfının ve emekçi halkımızın direnişçi ve devrimci geleneklerinden doğdu, onların mirasıdır. Fakat PPKK'nin kuruluşu, tarih boyunca süregelen ulusal kurtuluş mücadelesinde Kürdistan işçilerinin, köylülerinin ve diğer emekçilerin artık bizzat kendi adlarıyla, kendi çıkarları etrafında somut maddi bir güce dönüşmeye karar vererek yer almak istemelerinin ilk ifadesi, Kürdistan topraklarında atılmış ilk somut adımdır. PPKK'nin doğuşu, Kürdistan işçi ve emekçilerinin, ulusal kurtuluş mücadelesini sınıfsal kurtuluş mücadelesine bağlama ve mücadeleyle, Kürdistan toplumunun ezici çoğunluğunun çıkarlarının ifadesi olan sınıfsal bir temele oturtma yolunda Kürdistan topraklarında attıkları ilk örgütsel adım, Kürdistan işçi ve emekçilerinin kendi kaderlerini bizzat kendilerinin

tayin etmeye karar verişleridir. Bu yönüyle de PPKK'nin kuruluşu ve on yıllık mücadelesi halkımızın tarih boyunca sürdürdüğü mücadelenin yeni bir evreye, ileri bir aşamaya geçişidir.

PPKK, Lenin programında Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmine inancını açık açık dile getirdi. Kürdistan işçilerinin köylülerinin ve diğer emekçilerinin çıkarlarını savundu. Hem sövenizme hem de dar milliyetçi uygulamalar karşısında durarak İnkemizin emperyalizme, Türkiye burjuvazisine ve diğer gerici güçlere karşı ortak mücadelesini savundu. Bunlara rağmen ilk kuruluşu dönemindeki yapıyla işçi sınıfının, bilimsel sosyalizmle donanmış öncü siyasal partisi olmaktan çok ağır basan yanlış devrimci-demokratik bir parti olarak kendisini gösterdi. Fakat partimizin on yıllık şanlı mücadele tarihi O'nun esas olarak düzenli ve kararlı bir biçimde işçi sınıfının Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi silahıyla donanmış gerçek partisi olma konumuna yükselişinin tarihidir.

10 yıl sınıf mücadelesi tarihiyle karşılaştırıldığında aslında çok küçük bir zaman birimi olarak ifade bulur. Bir partinin mücadele tarihinin ilk 10 yılı, onun çocukluk ve ilk gençlik evresinden çıkışının tarihi bile sayılmaz. Buna rağmen partimiz 10 yıllık tarihi boyunca, hem kendisini yenileyip arındırma ve geliştirme bakımından hem de ulusal demokratik halk devriminin çağdaş temelleri üzerinde gelişip güçlenmesi bakımından öylesine görevlerin üstesinden geldi ki, biz PPKK'iler partimiz ve onun mücadelesiyle haklı bir gurur duyamayızlık edemiyoruz.

Partimizin mücadele tarihi her şeyden önce Kürdistan işçi sınıfının kendi bağımsız örgütünü yaratarak emperyalizme, sömürgecilığe ve her türlü gericiğe karşı ulusal demokratik halk devrimi mücadelesinde tarihsel görevini üstlenme tarihidir.

PPKK, Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizminin ışığında, İnkemizin koşullarını değerlendirerek, ulusal kurtuluş mücadelesini gerçek sınıf temelinde tutarak, işçi sınıfının ve onun uzun ve kısa vadeli mütteliklerinin devrimdeki rollerini doğru safayın perspektifleri ortaya koydu. Devrimin iç ve dış mütteliklerini, iç ve dış düşmanlarını doğru tespit etti.

PPKK, emperyalizmin, sömürgecilerin ve onların İnkemizdeki işbirlikçilerinin ekonomik ve siyasal egemenliğine karşı verilen savaşın başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist dünya sisteminin, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketlerinin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin oluşturduğu dünya devrim sürecinin; bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme için verilen savaşın ayrılmaz parçası olduğunu gösterdi.

Kürdistan halkının ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin, başını ABD emperyalizminin çektiği emperyalizmin en gerici, saldırgan ve savaş yanlı güçlerinin, silahlanmayı trandırmayı, yeni yeni nükleer silahlar üretme ve dünyamızı yeni bir atom savaşına doğru sürüklemek çabalarına karşı uluslararası düzeyde yükselttiği silahsızlanma, yumuşama ve barış mücadelesinden koparmayacağı, her iki mücadelenin birbirini bütünlendiğini gösterdi. Bu yolda aktif savaşçı.

Dünya komünist hareketinin kazanımlarına titizlikle sarılan partimiz, burjuva ideolojisine; anti-komünizme ve onun özgül bir biçimi olan anti-sövenizme, İrkçılığa ve sövenizme; Kürdistan'da ulusal saflarda yer alan burjuva milliyetçiliğine, sağ ve "sol" revizyonizme, reformizme karşı etkin bir mücadele verdi. Devrim güçlerini doğru sınıfsal temellere oturtan partimiz, Kürdistan'ın geniş emekçi yığınlarının mücadeleye seferber edilebilmesi için, koşullara uygun taktiklerin saptanmasında, mücadele biçimi, araç ve yöntemlerinin uygulanmasında isabetli bir politika izle-

di; yığınların güvenini kazanan inancılarını bekıştiren usul-cadele azimlerini arttıran ustalıklar gösterdi. Ölkemizin koşullarına, mücadele döneminin özgünlüklerine karşı duyarlı olan partimiz, barışçı ve barışçı olmayan, legal-ilegal, gizli- açık tüm mücadele yöntemlerini benimsedi, bunları yaratıcı bir biçimde uygulamak için azami bir çaba sarfetti. Bu konuda pek çok alanda başarılar elde etti.

Partimiz, illegal koşullarda doğdu. 10 yıllık mücadele- si de başlangıçtan günümüze giderek ağırlaşan illegal koşullarda, sömürgeci Türk burjuvazisinin ordu ve polisi- ne karşı dışarıya bir kavgaya geçti. Kürdistan halkının yok sayılarak bütün ulusal demo- kratik haklarını gaspedildiği, en ufak ulusal isteme bile geçip geçen tüm burjuva iktidarları- nın açmazsız baskılarına karşılık verdiği bir ortamda, partimiz her koşula mücadele için sür- kırilginden hareketle illegal savaşım biçimlerini esas aldı. Fakat partimiz bu dönemde Türkiye'de çok sınırlı da olsa burjuva demokratik işleyişin, yasal boşlukların verdiği le- gal olanaklardan da sonuna kadar yararlanmasını bilerek ulusal demokratik halk dev- rimi mücadelesinin kitleler ara- sında yaygınlık kazanmasında büyük başarılar elde etti. İşçi sendikalarından, meslekî örgütlerden, köylü kooperatif- lerinden tutun parlamento seç- timleri platformuna varıncaya kadar her alanda, sömürgeci burjuvaziye karşı kitleleri örgütlemek ve seferber etmek için savaşım verdi. Partimizin fabrikalarda, işyerlerinde ve sendikalarda verdiği savaşımı Kürdistan işçi sınıfı ilk kez yığınal olarak ulusal demo- kratik savaşında tarihsel rolünü oynadı. Kürdistan gençliğinin bir yandan sömürgeci burjuva- zî tarafından halkından uzak- laştırılmaya, türleştirilme ve devlete boyun eğen sadık kölelere dönüştürülme, öbür yandan kimli sapık akımlarla, üstlenemeyeceği görevleri yük- lenmeye zorlandığı bir dö- nemde, partimiz legal, yan- legal ve illegal yollardan genç- liğin konumuna uygun bir bir savaşım içinde örgütlemeyi başardı. "Yolumuz işçi sınıfı- nın ve emekçi Kürdistan halkı- nın yoludur" şiarını bayrak- laştıran merkezî gençlik örgü-

tünü yarattı.

Kadınlar Katılmadıkça Dev- rim mücadelesinin başarıya ulaşamayacağı gerçeğinden ba- reket eden partimiz, ilk kez kadınlara kadınlara toplanarak ulusal demokratik halk devrimi mücadelesine omuz vermeleri yolunda adım attı.

Partimiz, bir yandan yürüttü- ğü propaganda ve ajitasyonla sömürgeciğin, emperyalizmin, onların ülkemizdeki işbirlikçileri olan burjuva ve feodal güçlerin gerçek yüzünü teşhir edip bunla- ra karşı halkı bilinçlendirirken öbür yandan bu güçlerin sürdür- düğü sömürgeci boyunduruğa, ağır sömür baskı ve geri bırakılmışlığa karşı kitleleri aktif eylemlere, gösteri ve yürüyüşlere ça- ktı, halk kitlelerinin en acil istemlerinin düşmanın yüzüne haykırması ve halkın bu hakları kendi mücadelesiyle ko- parıp alması için çaba gösterdi. Partimiz, partili militanlar ve sempatizanlarımız, halkımızın çıkarlarıyla tam uyum içinde olan bir politika doğrultusunda gece gündüz demeden verdikleri savaşım, örnek tutum, fedakarlık ve kararlılıklarla Kürdistan halkının büyük saygı ve güvenini kazandı. Partimiz, halkımız- ın zafetinin Kürdistan ulusal demokratik güçlerinin ittifakın- dan geçtiği gerçeğini her zaman gözönünde tuttu. 12 Eylül öncesinde, Kürdistanlı yurtsever güç- lerin, faşist tiranlığa ve sömür- gecî boyunduruğa karşı güçleri- ni birleştirmeleri için somut perspektifler gösterdi, birlik yolunda admlar attı, ortak eylemlerin düzenlenmesinde aktif rol aldı. 12 Eylül askeri faşist darbesinden sonra da her türlü sektör ve dar grupçu düşün- çeye karşı konum alarak ulusal demokratik güçlerin güç ve eylembirliğinin gerçekleşmesi için içten çabalar gösterdi. Bugün de aynı politik hat doğrultusunda savaşım veriyor. Partimiz ülkemizin, Türkiye'nin boyunduruğu altında olan par- çasında doğup gelişmesine, mü- cadelesinin asıl yönünü Türk sömürgeciliğine yöneltmesine karşın, halkımızın iradesine rağmen ülkemizin parçalandığı gerçeğini, parçalanmışlığın doğurduğu sorunları ve diğer parçalarda halkımızın verdiği şanlı mücadeleleri her zaman gözönünde tuttu. Diğer parça- lardaki mücadele ve ulusal de- mookratik güçlerle yakın daya- nışma ve işbirliği politikasını güttü. Bunu, yurtseverliğinin yitmediği tarihsel sorumluluğun gereği olarak yaptı. Bugün de

tüm parçalardaki ulusal demo- kratik güçlerin yakın işbirliği ve dayanışmaları; bunun somut bir ulusal platformda biçimlenmesi için somut öneriler yapıyor, diğer parti ve örgütler nezdinde girişimlerde bulunuyor.

Partimiz, doğduğundan bu yana, Kürdistan halkının sömür- geciliği yıkma, ulusal demo- kratik haklarını sağlama, mücade- lesini her zaman Türkiye işçi sınıfı ve emekçi kitlelerinin, tekelci burjuvazinin egemenliğine ve onun faşizmi işbaşına getirme çabalarına karşı mücadelesiy- le sıkı sıkıya bağlıdır. Her iki halkın ortak mücadelesini savun- du, bunun hayata geçmesi için en ön saflarda yerini aldı. Ya kendi başına ya da Türkiye- kimli sol partilerle ortaklaşa çabaları yayınladı, somut işbir- liğine gitti. Türkiye'deki faşist tiranlığın durdurulması için, her iki halkın en geniş demo- kratik güçlerinin, mücadelenin bü- tün araç yöntem ve biçimleriyle donanmış birliğini savundu. 12 Eylül askeri faşist darbesinden sonra, faşist diktatörlüğü işba- şından uzaklaştırmanın en acil görev olarak ortaya çıktığı ko- şullarda, Türkiye ve Kürdistanlı anti-faşist güçlerin faşizme karşı en geniş cephe ve işbirliği perspektifleriyle yeni koşullara uygun savaşımını önüne koydu. Bugün de aynı yolda kararlı bir savaşım yürütüyor.

PPKK, 10 yıllık mücadele tarihinde, Kürdistan işçi sınıfı- nın ve diğer emekçilerin çıkarları- nı her zaman en önde tutmayı, dar grup çıkarlarını bir yana atmayı, yanlış eksen ve zaafıların üzerine korkusuzca gitmeyi, bu yolda önüne dikilen engelleri cesurca aşmayı bilen bir parti olmanın gurur ve rahatlığını kanıtlamış bir savaş örgütüdür. Yalnız dışarıda değil, kendi içinde de zaman zaman beliren oportünizm, teslimiyetçiliğe ya da maceracılığa karşı savaşmıştı- nı, bu tür akımlardan arınmak için hiçbir fedakarlıktan kaçın- madığını dostu düşmana kanıt- lamış bir partidir. Dün olduğu gibi bugün de genel olarak Kürdistan ulusal demokratik ha- reketinin ve özel olarak Kürdis- tan sosyalist hareketinin so- runlarına geçecek ve bilimsel bir gözle bakarak sorunları tüm çöplüklüğüyle dile getiriyor, bun- ların çözüm yollarını gösteriyor.

Bugün 10. yılını yaşadığı günümüzde PPKK, bir yandan Kürdistan halkının ulusal ve sınıfsal kurtuluşu yolunda en önde savaşırken öte yandan bu savaşımın yeterli olmadığını, Devamı s.15'te

NİCE ON YILLARA

Güç ve kararlılığını Kürdistan işçi sınıfı ve çilekeş emekçi halkının soylu davasından alarak, ateşli yurtseverlik ve devrimci demokratik geleceğin bilimsel sosyalist temelde sürdürülmesi inancıyla 20-24 Nisan 1975 tarihlerinde kurulan partimiz, Kürdistan Öncü İşçi Partisi, barış, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yolunda zorlu mücadele dolu 10 yılı geride bıraktı. Halkımızın yüzyıllardır dinmeden süregelen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi düşünüldüğünde hiç kuşkusuz partimizin 10 yıllık mücadele tarihi halkımızın sözkonusu mücadele sürecinin küçük bir kesitini oluşturur; ama bu son 10 yıllık süreçte yaşanan çağın gereklerine uygun olarak ideolojik, politik ve örgütsel alanlarda atılan adımlar, kazanılan mevziler, gerçekleştirilen nice ve nitel tüm değişiklikler ele alındığında; genç fakat deneyim dolu, kısa fakat mücadele dolu bir 10 yıllık sürenin yaşadığı rahatlıkla söylenebilir.

PPKK GERÇEK KURTULUŞ YOLUNUN İLK YOLCUSUDUR

Partimiz, burjuva ve küçük burjuva milliyetçi saflarda yenilgi ve bunalımların ayıyuka çıktığı, çeşitli türden sağ ve "sol" yönelimlerin boyverdiği, dünya devrimci sürecini değerlendirmede temel yanlışlıkların ağırlıklı olarak sürdüğü, ülke ve sınıf temelinde bilimsel sosyalist bir örgütlenme ve bu temelde ülke devriminin yükseltilmesi konusunda belli bir netleşmenin sağlanamadığı bir ortamda doğdu.

İşte partimiz böylesi bir ortamda, bilimsel bilimsel sosyalist bir miras olmadan, ideolojik-politik yetersizlik ve ördütsel deneyimsizliklere rağmen, Marksizm-Leninizm'in yol göstericiliğinde ülke ve sınıf temelinde bir örgütlenme gerekli ve zorunlu olduğunu, ülke devriminin bu temelde örgütlenecek bir partinin öncülüğünde gerçekleştirilmesinin stratejik hedef olarak öne konulması gerektiğini savunarak Kürdistan devriminin uluslararası mütefekirlerini ve dünya komünist hareketini doğru değerlendirdi. Kürdistan devriminin kimlerle birlikte ve kimlere karşı örgütlen-

meceğini ortaya koydu. Bu doğrultuda yaşamın değişik alanlarında çalışmalarla girişti. Partimizin kuruluşu ve bu kuruluşu izleyen iki-üç yıllık mücadele hem bilimsel sosyalist ideolojinin Kürdistan'da yaygınlaşmasını yolaçtı, hem de devrimci demokratik ve yurtsever saflardaki kimlik arayışlarının ve stratejik hedef konusundaki bulanıklıkların netleşmesi sürecini hızlandırdı.

Her ne kadar tüm bunlara rağmen ilk iki-üç yıllık süreye damgasını vuran devrimci demokratiklik ise de gerek ideolojik, politik ve örgütsel alanlarda benimsenen perspektif, gerekse de sonraki yıllarda kaydedilen gelişmelere yol açan dinamizm, partimizin, gerçek kurtuluş yolunun ilk yolcusu ve, işçi sınıfının ideolojik, politik ve örgütsel öncülüğü iddiasıyla Kürdistan'da mücadele bayrağını açan ilk parti olduğunu gösteriyor.

YİĞİNLAR İNMEDE YENİ ADIMLAR ATILDI

Partimiz, kuruluşundan kısa bir süre sonra değişik yöntem ve araçlarla da olsa aydın-halk kopukluğunu önemli ölçülerde kılarak yeni bir oluşumun varlığını geniş çevrelerde hissettirmeye, duyurmaya ve bu yönde örgütlemeye başladı. Gerçi illegalitenin yanlış kavranması vb. nedenlerle partinin ismi gizli tutuluyordu ama partinin ideolojik-politik perspektifi, taktikleri işçiler, köylüler, memur ve öğretmenler, gençler vb. toplum kesimlerinde yankı buldu ve taraf tarak kazandı. Partimiz yığınlar inmek ve onları örgütlemek için tüm mücadele biçimlerini savundu ve gerekenleri uyguladı. Sömürgecilerin tüm baskı ve imha politikalarına, faşist teröre, yerli işbirlikçilerin halkımız üzerinde ki zulmüne karşı kararlı bir mücadele yürüttü. Bu yolda onlarca şehit verdi. Kısıtlı burjuva demokrasisinin tüm boşluklarının yararlanmasını bildi ve bu konuda genel olarak doğru tutumlar takındı, Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkının davasının kitlelere götürülmesinde sömürgecilerin araçlarını bizzat sömürgecilere karşı kullanarak başarılar elde etti.

İşte bu anlayışla dernekler kuruldu, kooperatifler açıldı, geceler, paneller, seminerler, mitingler yapıldı. Sendikalarda, meslek kitle örgütlerinde çalışıldı. Türkiye Kürdistanı tarihinde ilk defa merkezi bir gençlik örgütü kurularak binlerce işçi-köylü-öğrenci genç derneklerde örgütlendi. Ulusal ve sınıfsal baskının yanında cinsel bir baskı altında yaşayan kadınlarımızın ulusal demokratik mücadeleye kazandırılmaları ve özgün sorunlarının çözümünün merkezi yönlendiricilikle sağlanması için merkezi bir kadın örgütü kuruldu. Tabii ki bazı eksiklik ve yanlışlıklar da oldu; ama yığınların ulusal demokratik mücadeleye kazandırılmaları için atılan tüm bu adımlar ve çabalar Kürdistan sorununu daha geniş kitlelere götürülmesinde çok önemli roller oynadı.

GELENEKSEL BİR BİRLİK POLİTİKASI OLUŞTU

Partimiz, gerek Kürdistanlı ulusal demokratik güçler arasında olsun gerekse de Türkiye ve Kürdistan düzeyinde olsun ortak cephe, güç ve eylem birliklerinin oluşması için yoğun çabalar sarfetti, sarfediyor.

Partimiz, Türkiyeyi komünist ve devrimci demokratik güçlerle ilişkilerde "anti- sömürgeci" ilkenin olmazsa olmaz koşul olarak savunulduğu koşullarda, Türkiye ve Kürdistan halklarının ortak mücadelesinin zorunluluğundan hareketle en sorumlu ve doğru tutumları takınarak Türkiyeyi sol güçlerle ilişki kurdu ve somut adımların atılmasında üzerine düşeni yaptı. Azgınlardan faşist teröre karşı Türkiye ve Kürdistan halklarının birliği ve kardeşliğini savunarak en ön saflarda çarpıştı ve bu yolda ilkircimsiz davrandı. Özellikle 12 Eylül darbesinden sonra, partimizin Türkiye solu ile darbe öncesi ilişkilerinin eleştirilmesine gerekçe yapılan birçok nokta artık eleştiri sahiplerince de savunulur hale geldi.

Ayrıca Kürdistan ulusal demokratik muhalefetinin ortak birlikleri etrafında toparlanabilmesi için harcanan çabalarda partimizin önemli bir rolü oldu. Gerek 12 Eylül darbesi öncesinde gerekse sonrasında atılan adım ve çabaların titizlikle değerlendirilip Kürdistan'da sağlam, iş yapabilir ve güçlü birliklerin yaratılması için partimiz saygın çabalar harcadı.

Partimizin geçmişten süregelen güç ve eylem birliği, cephe

politikasında, dikkat çeken bir başka nokta ise, sürekli bir olumluğa ve netleşmeye doğru gidiştir. Zaman zaman ortaya çıkan eksiklikler, yanlışlıklar uzun sürmeden onarılmış ve artık dost ve düşmanlarımızın bile genel hatlarıyla kavradıkları geleneksel bir birlik politikamız oluşmuştur. Bu 10 yıllık bir geçmişin önemli ve de gelecek mücadelelerimizde önemli roller oynayacak bir kazanımdır.

PARTİMİZ İŞÇİLERİN SİYASİ BİRLİĞİNİ GÜNDEMLESTİRDİ

Birleşmiş Güçler 2. Kongremiz öncesinde Kürdistanlı örgütler arasında yaygın bir görüş vardı. Özellikle Kürdistan işçi sınıfının politik hareketinin bölünmüşlüğü önün dile getirilmesi bir yana bu bölünmüşlük zamanında yaşanan süreçler, Kürdistan işçi sınıfı hareketini kendilerinin temsil ettiğini, tek partide siyasi birlik kastedilince tek tek unutulmuş varolan programları benimseyerek harekete katılanın anlaşılmasını gerektirdiğini savunuyorlardı. Bunu düşünerek Kürdistanlı örgütler arasında hiç bir biçimde siyasi birlik sözdüşününün önemini kastediyoruz. Tabii ki bazı örgütler kendi dünya anlayışları doğrultusunda tek partide bir siyasi birliğin oluşmasını savunuyorlardı. Fakat işçi sınıfının siyasi hareketinin birliği konusunda doğru ve de açık görüşler yaktı.

Partimiz bir çok konuda olduğu gibi bu konuda da inisiyatifi kullanarak durum değerlendirmesi yaptı, tartıştı. Ortaya çıkan görüşler 2. Kongreye sunulan Politik Rapor'da da yer alan siyasi birlik sorununa kaynaklık etti. Partimiz Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkının çıkararları-

nın sadık koruyucusu ve işçi sınıfının politik hareketinin ayrılmaz bir parçası olduğunun bilinciydi, kendisi dışında da Kürdistan işçi sınıfının politik hareketinin birliği çerçevesi kapsamına giren hareket, grup, yoğunluk ve hatta tek tek kişilerin olduğunu ileri sürerek bu alanda da yeni bir çıkış aktı.

Ve nitelikli bu görüşlerimiz uzun sürmeden değişik çevrelerde yankı buldu, takdir topladı. Bundan sonradır ki değişik çevreler geçmişten süregelen yanlış tutumlarından vazgeçtiler veya enazından vazgeçtiklerini, kendilerinin de böylece bir siyasi

birlik sorunlarının olduğunu göstermeye çalıştılar. Hiç kuşkusuz biz, diğer güçlerin siyasi birlik sorununa olumlu yaklaşımlarını küçümsemiyoruz, aksine büyük değer biçiyoruz. Ama partimizin bu soruna olumlu ve yol açıcı tutumunun da altını çizmeden yapılacak bir değerlendirme açıktır ki eksik olacaktır.

Partimiz varolanlarla da yetinmedi ve böylece bir siyasi birlik konusunda varolan çabaları hızlandırmak ve jleri düzeylere varamak için yeni önerilerde bulundu. PPKK MK'nın Nisan 1985'te yaptığı toplantıda siyasi birlik konusunda aldığı karar ve soruna daha kapsamlı, bazı eksik pürüzle konusunda somut önerileri içeren yaklaşımı, sonuçları önümüzdeki süreçte de görüleceği gibi engeleli aşıcı ve süreç hızlandırıcı bir öze sahiptir.

FAKLETARYA ENTERNASYONALİZMİNİN KARARLI SAVUNCUSU

Partimizin 10 yıllık geçmişi, dünya devrimci sürecinin için bileşenleriyle sıkı ve sıkı dayanışmayla yoğruldu. Çarek yazılı ve sözlü propaganda yoluyla olsun, gerekçe de çeşitli aralıklarla düzenlenen dayanışma toplantıları ve gösterileriyle olsun partimiz her zaman proletarya enternasyonalizminin kararlı ve yılmaz savunucusu oldu. Partimiz, anti-Sovyetizm ve anti-komünizmin kol geldiği koşullarda dahi Sovyet dostluğu ve komünizmin propagandasını bir an bile elden bırakmadı. Dünya barış ve demokrasî hareketiyle sıkı bir dayanışma içerisinde oldu ve Marksizm-Leninizmin Kürdistan'da yaygınlaşması için büyük çabalar sarfetti. Partimiz, ateşli yurtseverliği proletarya enternasyonalizmiyle kaynaştırmada kayda değer başarılar elde etti.

Öte yandan partimiz, bölgedeki ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketleriyle dayanışmada elinden geleni esirgemedi, önsaflarda yer aldı.

Partimiz, Kürdistan'ın diğer parçalarında mücadele yürüten parti ve örgütlerle de sıcak ilişkiler kurdu, yardım ve dayanışmada bulundu. Yurtsever güçler arasında süren çatışmalara karşı tutumda emperyalizmin, sömürgeciliklini etkinliğini kırmak doğrultusunda Kürdistan halkının çıkarlarını temel aldı. Yanlış yöntemleri eleştirdi ve uyarılarda bulundu.

YANLIŞLARINDA AYAK Dİ RETMEDİ

Partimiz kendi hata ve eksiklerine karşı tutum almada örnek bir tavır sergiledi. Hata ve eksikleri hep dışarda, dış koşullarda arayan yaklaşımların ağırlıkta olduğu bir dönemde partimiz dış koşullardan kaynaklanan hata ve eksiklikler ile kuruluştan devralınan ve süreçle de boyutlanan hata ve eksikleri, ve tüm bunların sınıf kaynaklarını hiç bir kararsızlığa, ürkekliğe kapılmadan ortaya koydu ve bu tutumuyla adına layık bir partiden beklentileri gösterdi. Uzun yılların biriktirdiği sorunları, dayattığı çözümleri 2. Kongre'de gündemleştirerek Politik Rapor'da ifade etmiş bulan köklü bir değerlendirme yaptı.

İyi bilinmelidir ki genç bir partinin kendi geçmişiyle bu denli kapsamlı hesaplaşması az görülen bir tutumdur. Abartmadan söyleyebiliriz ki Türkiye ve Kürdistan'da böylece bir hesaplaşmaya tıland bir örnek hata görülebiliriz değil. Geçmişle hesaplaşma cesaretliliği yaygındır. Oysa Lenin'in "bir politik partinin, hataları karşısında ki tavı bu partinin ciddiyet derecesi, sınıf ve ezilen güçler karşısında yükümlülüklerini pratikte nasıl yerine getirdiği konusunda yanlış varmanın önemi ve süvenli yönlerinden birdir" sözü herkes tarafından tekrarlınmasına rağmen iş somutla tutum almaya gelince kaçamak yolları arıyor, yanlışlarda ayak dıretiyor.

Partimiz kendi geçmişiyle hesaplaşırken egemen tabuları bir bir kırdı, Lenin'in deyişiyle "ciddiyet derecesi"ni, "sınıf ve ezilen güçler karşısında yükümlülüklerini pratikte nasıl yerine getirdiği"ni kanıtladı. Bununla ne kadar övünürsek yordir. Partimiz bu soylu geleneği şimdi de sürdürüyor.

Ne ki tüm bunları söylerken önümüzdeki süreçteki görev ve sorumlulukların da bilincindeyiz. Bugünkü noktaya birden ve de kolay gelinmediği gibi bundan sonra da birden ve kolay olmayacaktır. Ama biz şuna yürekten inanıyoruz ki nasıl ki dünden bugüne geçici bazı zikzaklara rağmen ideolojik, politik ve örgütsel alanlarda ilerleye doğru büyük bir gelişme kaydedilmişse, bundan sonra da süreçlerin yüklediği görevleri, bu geleneksel gelişim seyrine uygun bir biçimde yerine getirilerek hiç kuşkusuz

Devamı s.14'te

İhanetin Bedeli

Geçen yılın haziran ayında hazırlıklarına başlanan "devlet aleyhine işlenen suçlarda ihbarda bulunulması halinde cezanın azatılması ya da kaldırılmasını" öngören yasa tasarısı geçtiğimiz ayın sonlarında T.Özal hükümetince kabul edildi.

Okuyucularımız hatırlayacaklardır, bu yasayla ilgili hazırlıklar daha ilk aşamada İken Pêşeng'in 20. sayısında bu yöndeki çabalara dikkat çekerek, İhanet ve teslimiyetin daha yaygınlaştırılmak istendiğini vurgulamıştık. Bu geçen sürede yasa tasarımasının aldığı biçim ve daha da açığa çıkan sinsi amaçlar; cezaevlerinde mücadele onurumuzu kanları pahasına koruyan millîtanların birliğini bozmak veya en azından zayıflatmak, yaygınlaşan genel "af" isteminin önüne İhanet ve teslimiyetli çıkarmak, halklarımızın soylu davasını dumura uğratmak, İnançsızlığı ve güvensizliği yaygınlaştırmak için ne türden oyunların tezgahlandığını açıkça gösteriyor.

Üç yıl yürürlükte kalacak olan İhanet ve teslimiyetli yaygınlaştırma yasasına göre devlet aleyhinde işlenen suçlarda İhbarda bulunanların cezaları indirilecek veya ceza verilmeyecek; son tahkikat açılıncaya kadar İhbarda bulunanların cezası ölüm İse 15 yıla, ağır hapis İse 10 yıldan az olmamak üzere hapis cezasına çevirilecek. Yasaya göre İhbarda bulunanlar devlet tarafından korunacak, Bakanlar Kurulu kararıyla kimlikleri değiştirilebilecek, yurt İçinde ve dışında daha "güvenli görevler" verilecek ve gerektiğinde estetik cerrahi yoluyla görünümlemleri bile değiştirilecek. Gerçi önceden de bu yönde uygulamalar vardı ama bu yasayla tüm bunlar geliştirilerek tümüyle "resmîyet" kazandı. Görüldüğü gibi Evren-Özal cetası, İnançsızlığa kapılmış ve zayıf İradeli insanları İhanet ve teslimiyet bataklığına çekmek için tüm olanakları seferber ederken öte yandan da gerçekleştirecek İhanet ve teslimiyetleri sürükleyiş-tirmek için "yurt İçinde ve di-

şında daha güvenli görevler" adı altında devletin resmi terör örgütlerine ve sivil milislere kadro devşirmek amaçındadır. Ayrıca bu yasanın esas mantığında halklarımızın davasından; örgütlü halk güçlerinin, dayatılmak İstene İhanet ve teslimiyet politikalarına karşı duyarlılık ve acımasızlığından duyulan büyük korku da kendini ele veriyor. Nitekim kukla mecliste İki tartışmalarda, İhanet ve teslimiyetin halklarımızın örgütlü gücü karşısında ezilmekten kendini kurtaramayacağını çok İyİ bilen bazı

parlamenteryerler bu korkuyu dile getirdiler ve ondan sonradyı kı İkimlik ve görünüm değiştirme gündeme geldi.

Bu mirası da atalarından alan Evren'ler, Özal'lar, tıpkı ataları gibi halklarımızın gücü karşısında başarısızlığa uğramaya mahkumdurlar. Her ne kadar İhanet ve teslimiyet politikaları bazı dönemlerde halklarımızın mücadelesinde geçici bazı zıkkaklar çİzdİrmİş İse de, mücadele durdurulamamış ve de durdurulamayacaktır. Bu tarihsel gerçek, oynanan oyunların gerçek yüzleri açığa çıkarılarak en geniş yığınlara anlatılmalı; İnançsızlığa saplanmış veya zayıf İradeli insanların İhanet ve teslimiyet bataklığına çekilmeleri önlenmeye çalışılmalıdır.

Ateş daha da gürleseyek

Zulmün, zorbalığın alabildiğine arttığı, İlkemizdeki faşist baskı koşullarında, özünde halkımızın zalimlere, onların zulümlerine başkaldırışının ve tarihi bir başarısının sembolü haline gelen Newroz bayramı gittikçe çok daha büyük bir anlam kazanıyor.

Binlerce yıl önce Kawa Dehak'ı öldürerek zalimlere nasıl ders verileceğini gösterdi. Ve o dönemdeki insanları esaretin kısıncından kurtardı. Ama İş bununla bitmiyor, tarih yeni Dehaklar ve bununla beraber yeni yeni Kawalar yaratıyor. Artık Kawaların Dehaklara karşı verdiği savaşım daha sistemli bir hal almaya başladı. Bugün de Kawaların Dehaklara karşı verdiği savaşım zikkaklara rağmen gittikçe artan bir hızla sürüyor ve bu kavga gittikçe de kızışacak, şİdetlenecektir.

Yeni Dehaklar beş yıldır faşizmin kendilerine tanıdığı avantajlarla halkımıza kan kusturuyorlar. Yeni Kawalar faşist Dehakları yok etmek için, faşizmi yıkmak için canlarını yaşamalarını ortaya koyuyorlar. Zindanlara tıkkıanlar hala büyük bir İnançla direniyor ve savaşımını azimle sürdürüyorlar. Faşizm koşullarında Newroz'u sadece bayram

olarak değil, aynı zamanda bir savaşım günü olarak kutluyoruz. Her ne kadar Türkiye Kürdistan'ındaki ağır şartlar dağırla ateşin yakılması eylemlerini kısıtlayabiliyorsa da, sömürgeci faşistler yurtseverleri zindanlara tıkmaya devam ediyorlarsa da ve her ne kadar halkımız üzerindeki baskıları katmerleştireyorlarsa da yüreğimizdeki ateşİ söndürme ve bilicimizle hükmetme olanağına hiç bir zaman kavuşamayacaklardır. Yüreklerimizde bağımsızlık ve özgürlük İçin, zafer için yanan bu ateş her Newroz'da daha da gürleseyek, daha da alevlenecektir. Günbegün daha da gürleşen daha da alevlenen bu ateş halkımıza yeni Newrozlar hediye etmek için verilen kavgada çok büyük bir moral kaynağıdır. Halkımız binlerce yıldır Newroz'u hiç unutmadı ve hiç bir zaman unutmayacaktır da. Binlerce yıl öncesinde kazanılan bu zafer yarınlar için beslediğimiz umudu daha da artırıyor. Halkımızın başına musallat olmuş yeni Dehakları yok edecek yeni kavgalar geçez zaferi kucaklayacak. Ve bu defa zafer çok daha büyük, çok daha köklü ve çok daha kesin olacaktır. Fa-

Devamı s.14'te

DAHA GÜÇLÜ BİR PPKK İÇİN

ÇALIŞMAK, YİNE DE ÇALIŞMAK

Partimiz bu yıl 10. yıldönümünü kutluyor. Sömürgeci düşmanın hergeçen gün daha da azdırdığı baskı, zulüm ve sömürü politikalarına, halkımızı sindirme ve imha girişimlerine karşı partimiz, genç oluşuna ve kurulurken bilimsel sosyalist bir mirası devralmasına rağmen her yönde adına layık bir parti olma yolunda sayısız başarılar elde etti, mevziler kazandı, yaşananlardan öğretici dersler çıkardı, çıkarıyor. Bu süre zarfında zengin bir deneyim birikimi oluştu. Partimiz ağır 'legalite ve baskıcı tüm koşullara karşı ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesinde en önde karşıtı, zorluklara göğüs gerdi, onbinlerce insanı yönetip yönlendirdi, meydanlar onbinlerce insanın tek bir yumruk halinde "Yıkılın sömürgecilik yasaşın bağımsızlık" sloganını haykırmasıyla çinlatıldı. Tabular bir bir kırıldı, halkımızın gerçek kurtuluş yolu en açık bir biçimde ortaya konuldu.

Eğer bugün Türkiye Kürdistanı'nda mücadele yürüten parti ve örgütler arasında ülke ve sınıf temelinde örgütlenme gerekli mi değil mi tartışması aşılmışsa; bağımsızlık hedefi ezici çoğunluğun görüşü haline gelmişse; Türkiye'deki komünist ve devrimci demokratik güçlerle güç ve eylem birlikleri, cepheleşme kurmada geçmişini milliyetçi dar ve sektörel yaklaşımları önemli ölçülerde kırılabilmişse; burjuva milliyetçilerine, sağ ve "sol" sapmalara karşı gereken kararlı tutumlar alınabilmişse; anti-komünizm ve anti-Sovyetizm yaygın bir öcü olmaktan çıkartılabilmişse; dünya devrimci süreciyle, barış ve demokrasi güçleriyle dayanışma azmi gelişip güçlenmişse, her sağduyulu yurtseverin de takdir edeceği gibi tüm bunların gerçekleşmesinde partimizin 10 yıllık mücadelesinin büyük rolü olmuştur. Ayrıca Türkiye'deki sol güçlerin Kürdistan sorununda geçmişe nazaran daha olumlu bir konuma gelmelerinde de yu-

karıda saydığımız başarıların, kazanımların etkisi unutulmamalıdır.

Ne var ki tüm bunlar böyledir diye dışımızdaki diğer parti ve örgütlerin başarılarını, kazanımlarını ne yadıyoruz ne de küçümsüyoruz. Biz partimizin başarılarını, kazanımlarını vurgularken hangi parti ve örgüt tarafından olursa olsun Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkının lehine elde edilen kazanıma, başarıya sahip çıktığımızı ve her zaman sahip çıkacağımızı da özellikle belirtmek istiyoruz.

Ve şunu da açık yüreklilikle söylemek istiyoruz ki; partimizin 10 yıllık ağır mücadele döneminde elde ettiği başarı ve kazanımlar, her ne kadar partimizin doğru ve ardıcıl politikaları sonucu ise de tüm bunlar Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkının soylu davasına malolmuştur. Bu gerçek, diğer dost ve kardeş örgütler tarafından elde edilen aynı nitelikli başarı ve kazanımlar için de geçerlidir.

İşte partimiz geçmişe yani geleceğimizi inşa mücadelesinde sayısız öğretici derslerle, başarılarla, kazanımlarla dolu geçmişe bu perspektifle yaklaşıyor. Biz aynı olgunluğu ve samimiyeti, Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkının nihai zaferine inanmış tüm güçlerden bekliyoruz.

Unutulmamalıdır ki özellikle son on yıllık sürecin deney birikimi, başarıları ve kazanımlarıyla eğer kısır döngüler, başnazdar grupçuluk ve sektörel gereken asgari ölçülerde aşılabılırsa ulusal ve sınıfsal kurtuluş yolunda köklü ve kalıcı adımlar atılabilir, ulusal demokratik saflardaki dağınıklık asgari bir düzeye indirgenebilir. Partimiz bunun sağlanması için, işi olurluna bırakmayacaktır. Diğer parti ve örgütleri her zaman ve her koşullarda zorlayacak ve bu yöndeki çabalarını sürdürecektir. Bu tutumumuz, işçi sınıfı ve emekçi halkla duyulan sorumluluğun, tarihsel sürecin partimize yük-

lediği misyonun gereğidir.

Hiç kuşkusuz, partimizin sorumluluğu büyük ve ağırdır. Geri toplumsal ilişkilerin, çarpık görüş ve anlayışların etkin olduğu bir toplumda doğruları egemen kılmak; düşmanın saldırılarını püskürtmek; bir taraftan uzak ve yakın amaçlar uğruna mücadeleyi yükseltirken diğer yandan da genç partiyi yetkinleştirmek, nitel ve nitel olarak güçlendirmek; küçük burjuva görüş ve alışkanlıklara karşı parti bünyesini sağlamlaştırmak; yenilgi veya zafer dönemlerinde karamsarlığa veya zafer sarhoşluğuna kapılmamak; olası yanlışlıkların önüne geçebilmek kolay olmasa gerek. Ancak bilimin yol göstericiliği ve gereklerine uyulduğu oranda inancın, kararlılığın inatçı ve sabırlı mücadelesinin, doğrulara ve yanlışlara yaklaşımında dürüstlüğü, işçi sınıfı ve halkın davasına adanmışlığın üstesinden gelebileceği hiç bir zorluk, engel ve hedef olamaz.

Bu nedenle tüm parti örgütlerimiz, tek tek partiler, sempati-zanlar 10 yıllık geçmişimizin Kürdistan ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinde oynadığı rolün bilincinde olarak düdüğü olduğu gibi, bugün ve önümüzdeki süreçte de azami çaba sarfetmelidirler ki, halkımızın geleceği, geleceğimizi doğru ve daha güvenilir bir temelde inşa edilebilsin, partimizin üstlenmiş olduğu tarihsel misyonun gerekleri başarıyla yerine getirilebilsin.

10. YILDÖNÜMÜNDE

DAHA GÜÇLÜ BİR PPKK YARATMAK

İÇİN İLERİ!

BU KİTABI OKUDUNUZ MU?

1908 DEVRİMİ ÖNCESİNDE KÜRDİSTAN

Kürdistan devrimci hareketinin bugünkü en büyük zaaflarından biri de, Kürdistan halkının, tarih boyunca egemen devletlere, sömürücü sınıflara karşı verdiği mücadelelerin yarattığı deney birikimlerinden yeterli dersleri almamış ve genel olarak mücadelenin ortaya çıkardığı kazanımları devralmamış olmasıdır.

Bizim gerçekliğimizde bunun en belirleyici nedenlerinden biri, halkımızın mücadele tarihini tüm yönleriyle bilmememizdir. Bizce tarih olarak kabul ettirilmek istenen tamamıyla karartılmış, yalan ve dolanlarla çarpıtılmış bir tarihtir. Her hâlde dünyada, Kürt halkından başka, tarihî hem de en yakın geçmişle beraber böylesine karartılmış, çarpıtılmış başka bir halk görülmez. Bu yazımızda sözkonusu gerçeği en çarpıcı biçimde gözler önüne seren bir kitabı kısaca ele almaya çalışacağız.

BİR DÖNEMİ AYDINLATMAYA BAŞLANGIÇ

Ele almaya çalışacağımız kitap H.Zafer Karsın "Belgelerle 1908 Devrimi Öncesinde Anadolu" adlı kitabı. Kitap Kasım 1984'te Kaynak Yayınları arasında çıkmış. Kitabın adı "Belgelerle 1908 Devrimi Öncesinde Anadolu" olmasına rağmen, yazar araştırmasında, hemen hemen tüm Kürdistan'da geçen 1906-1908 tarihleri arasındaki ayaklanma, gösteri ve direnişleri ele alıyor. Bunların "1908 Jön Türk Devrimi" üzerindeki etkilerine değinir.

Kuşkusuz kitap, kapsamlı bir araştırma niteliğinde değil. Yazarın, 1906-1908 yılları arasında daha çok Erzurum, Diyarbakır, Bitlis, Van, Sivas ve Kayseri'de yoğunlaşan ve Kastamonu, Ankara, Trabzon ve Sınop gibi yerlerde de meydana gelen ayaklanmaların neden, nitelik ve sonuçlarına ilişkin kısa bir araştırmasının yanında, adı geçen yerlerdeki ayaklanmalara ilişkin bazı belgeleri içeriyor. Fakat kısıtlına rağmen, araştırma, Türkiye'nin tarihinde büyük bir dönemeçi ifade eden bir devrim hareke-

ti ni olgunlaştıran çok önemli ama o oranda da karanlıkta kalan olayları gün yüzüne çıkarmış, derli toplu bir bakış açısı getirmiş bakımından ciddi bir niteliktedir.

Bilindiği gibi bugüne kadar egemen olan tarih anlayışı "1908 Jön Türk Devrimi"ni yani 2. Meşrutiyet'in ilanyla Osmanlı İmparatorluğu'nda bazı reform hareketlerinin gerçekleştirilmesi ni, "Jön Türkler'in kurduğu İttihat ve Terakki Partisi'nin çalışmalarının, bu partiye bağlı kimi küçük rütbeli Osmanlı subaylarının silahlı mücadeleye başlamak üzere dağı çıkmalarının bir sonucu olarak değeriendirir .Bu çerçevede Makedonya ve başkent İstanbul'daki siyasal gelişmelere değinilir.Bu anlayışlarla yazılmış tarih kitapları ve araştırmalar okunduğunda, Abdülhamit mutlakiyetini deviren olayların sanki sadece İstanbul ve Makedonya'nın kimi illerinde meydana gelmiş olduğu sonucu çıkarılır. İmparatorluğun egemenliği altındaki geniş Anadolu, Kürdistan, Arabistan ve Kuzey Afrika'daki halkların, Abdülhamit despotizmine, onun işbirlikçisi feodal beylerin zulmüne karşı mücadelelerini, bu mücadelelerin İmparatorluk düzenini nasil sarstığına, reform hareketlerine nasil destek verdiğine değinilmez. Ve en önemlisi bunların, söz konusu topraklarda yaşayan halkların, İmparatorluğun baskı ve zulmünden kurtulmak için verdiği mücadeleler olduğu gizlenir.

Gerçi, artık bugünkü "Türkiye Cumhuriyeti sınırları" içinde olmadıkları, kurtuluş kendi bağımsız devletlerini kurmuş oldukları için Türkiye'deki kimi araştırmacılar, Balkan, Kuzey Afrika ve Orta Doğu'nun Arap halklarının mücadele tarihlerine ilişkin araştırmalara yer verilememekte, bunların, Türkiye'deki "yenileşme hareketi" üzerindeki etkilerine değinebilmektedirler. Ama Kürdistan bu bakımdan da "şanssız" bir durumdadır. Türkiye'de Kürt sorunu henüz bir tabu olmakta devam ettiği için, araştırmacılar ne Kürt sorununu ne de bu halkın üzerinde yaşamakta

olduğu topraklarda yaşanan toplumsal ve siyasal olayları ele alabilmekteler. Ya olaylar hiç yaşanmamış gibi es geçilmekte ya da değinilmek zorunda kalındığı durumda da resmi ideolojinin buyrukları doğrultusunda çarpıtılarak verilmektedir. İşte bu nedenle bugüne kadar 1908 Jön Türk Devrimi öncesinde özellikle Kürdistan'da meydana gelen ayaklanma, direniş ve gösterilere sanki hiç bir şey olmamış gibi yer verilmemiştir. Kimi olaylara değinen de bunları Jön Türklerin düzenlediği olaylar olarak göstermişlerdir.

İşte sözkonusu ettiğimiz kitap bu bakımdan da ilk defa aydınlataıcı bazı adımlar atıyor. Ve geleceğe araştırmalara ışık tutuyor.

YAYKLANMALAR

Yazar 1908 öncesi Kürdistan ayaklanmalarının nedenlerini şöyle belirtiyor. "Doğu Anadolu bölgesinde kent ayaklanmalarının başlıca nedenleri, vergilerin ağırlığı, yeni vergi konması, yerel yöneticilerin valilerin-yörsuzlukları ve Hamidiye Alaylarının köylü kitleleri üzerinde uyguladığı yağma, talan ve zorbalıktır.

"Y.A. Petrusyan, 1906-1908 yıllarında Doğu Anadolu'da baş gösteren İsyanlara 1894-1895 Ermeni olaylarından sonra bölgesel yani Kürdistan'daki-Peseng' in Notu)ticareti ellerine geçiren Türk (o dönemde Kürdistan'da ticareti eilinde bulandıran müslüman kesimin arasında Türk kökenli tüccarlar da bulunabilir,fakat sınıf olarak ve çoğunluk itibarıyla bunların Kürt oldukları kuşku götürmez. Burada "Türk Ticaret burjuvazisi" teriminin resmi ideolojinin etkisiyle söylenildiği açık-P.N.)

ticaret burjuvazisinin karşısına çok daha güçlü bir rakibin, kapitülasyonlardan yararlanarak kolayca başarıya ulaşan yabancı kapitalistlerin çıkmasının ve köylüden yeni vergiler alınması kararının toplumun değişik sınıflarında yarattığı hoşnutsuzluğun neden olduğunu yazmaktadır." (Belgelerle 1908 Devrimi Öncesinde Anadolu s. 20-21) Ayrıca yazar, 1905 Rus Devrimi'nin de bu ayaklanmalar üzerinde etki bıraktığını belirtiyor.

Kitap hakkında, okuyucuya daha doyurucu bilgi verilebilmek amacıyla, kitapta yer alan ayaklanmalarla ilgili kısa bir özet vermekle yarar görüyoruz:

BİTLİS-VAN

"22-24 Haziran 1907'de Bitlis'te ayaklanma olur. Halk bir polis komiserini öldürür, valiyi ya-

ralar ve saraya telgraflar çekilerek baskısından bezdikleri bu valinin derhal azilini isterler. Saray, bu harekete karşı ilk cevabında asker göndermekte olduğunu, isyanı bu şekilde bastıracağını bildirir. Telgrafhaneyi ellerinde tutan ihtilalciye buna, "dövüşçü-ğiz" diyerek cevap verirler. Abdulhamit boyun eğerek, vali azledilir.

Van'da 1907 yılında halk yozlaşmış idarecilere karşı ayaklanır.

KADINLARIN İSYANI

"1908 Haziranında Sivas'ta bir başka isyan patlak verir. 23 Haziran 1908 sabahı civardan gelen ellik kadar kadın, vilayet konağı önünde toplanır ve "pahalı ve kötü kalite ekmeği" protesto ederler. Kadınların önyak olduğu isyan hızla yayılır. 500 kişilik bir kalabalık vilayet konağının camlarını indirir, ün depolarını yağma eder. Ün vurguncularıyla ortak hareket eden belediye başkanı, ancak kaçarak ilnc edilmekten kurtulur."

DIYARBAKIR AYAKLANMASI

"Güneydoğu Anadolu bölgesindeki Hamidiye Alayları'nın bir bölümünün başında, Vranşehir'de yerleşik Mişîl aşiretinin başkanı Mahmut oğlu İbrahim Ağa (İbrahim Paşayla Milli-P.N.) bulunuyordu. Saray tarafından çok sevilen ve 1902 yılında "paşa" rütbesi verilen bu reislinin emrinde 20 alay vardı.

İbrahim paşa'nın emrindeki Hamidiye Alayları, Diyarbakır civarına kadar saldırıyor, köyleri talan ve yağma ediyorlardı. Sarayın kendisini tutması yüzünden devlet kuvvetleri oyalara seyrilci kalıyor, yapılan şikayetler hiçbir sonuç vermiyordu. Üstelik şikayet edenler kendisi tarafından çeşitli hareketlere ve işken celere maruz kalıyorlardı.

Bu baskılara dayanamayan Diyarbakır halkı 1905 Temmuz'un da ayaklanır. Telgrafhane işgal edilir. Doğrudan Abdulhamit'le ilişki kurularak İbrahim paşa ve avanesinin askerlikten çıkarılması ve sürülmeleri istenir. Ayrıca, bazı yüksek görevlilere subayların İbrahim paşa'yı korudukları da saraya bildirilir. "Kitapta Abdulhamit'in isteklerin yerine getirileceği yolunda söz verdiği için halkın dağıldığı ancak Abdulhamit'in verdiği sözü yerle-tirmediği ve halkın 1908'de ye-

niden ayaklandığı belirtildikten sonra şöyle deniyor: "Yeniden telgrafhane işgal edildi. Onbir gün işgal altında kalan telgrafhane-den, padişaha, İbrahim paşa'nın uzaklaştırılması hakkında birçok telgraf çekildi. Sarayın bütün ısrarlarına rağmen halk dağılmadı. Telgrafhanenin onbir gün işgallyle bütün haberleşmenin kesilmesi Bab'ı Ali'yi telaşlandırdı." yazar burada bir dipnot düşürerek şöyle diyor: "O dönemde Avrupa'yı Hindistan, Çin ve Avustralya'ya bağlayan telgraf hattı Diyarbakır'dan geçiyor. Diyarbakır postahanesinde sürekli olarak Fransızca haberleşmeyi sağlayabilecek görevliler bulunuyordu. Halkın, 11 gün süreyle postahaneyi işgal etmesi ve tüm haberleşmenin kesilmesi, Avrupa devletlerinin Bab'ı Ali'yi sıkıştırmalarına yolaçmıştı." Daha sonra yazar devam ediyor. "Niçayet, İbrahim paşa'nın Halep'e gönderileceği, gerekli incelemeler yaptırılarak cevaplandırılması yönünde gidileceği ve gaspedilen malların geri verileceği hakkında ferman çıkınca halk dağıldı."

ERZURUM İSYANI

"Erzurum İsyani, Anadolu'da 1906-1908 döneminde görülen ayaklanmaların en büyüğü ve en önemlisidir. Bir seneden fazla süren, önderlerinin sonradan tutuklanıp mahkum edilmelerine rağmen hükümetin yenilgisizle sonuçlanmıştır. İsyanın nedeni olan iki yeni vergi, "hükümetin beş parasızlığına rağmen bütün Rumeil ve Anadolu'da" kaldırılmı-ş, Erzurum'da baskı, zulüm ve yolsuzluğun simgesi olan valiler görevlerinden alınmışlardır". Kitapta Erzurum İsyani, ayrıntılı bir biçimde ele alınmakta ve bu konuda geniş bilgiler ve kaynaklar verilmektedir. İsyan'ın, vergilerin kaldırılmasına yolaçan sonucu, kitapta şöyle geçiyor. "... Abdulhamit, Erzurum İsyani'nı dağıtmak umuduyula bazı ödü-

ler verir.

"Erzurum'daki Fransız Konsolosu A. Peraldi'nin 17 Mart 1907'de Dışişleri Bakanı Pichon'a verdiği bilgiye göre sarayın ihtilalciilere önerisi şöyledir:

1- 1906 yılı Mart ayındaki İsanya katılanlar affedilmiştir.

2- 1906 yılı Ekim ayındaki İsanya İkinci polis komiseri ile bir polis öldürülen ve ayrıca vali Ata Bey'i yaralayanlar affedilmiştir.

3- Yeni İkinci verginin...(1903-1904) yıllarına ait kısmı halktan istenmeyecektir.

15 Mart 1907'de yapılan bu önerileri, Erzurum halkı, 16 Mart'ta kesinlikle reddeder. Abdulhamit'in ihtilalciilere zararlı devam eder ve Saray yeni ödümler verir. Bu defa padişah şunları önerir.

1- Eşekler harıl bütün diğer evcil hayvanlardan alınacak olan vergi 10 kuruştan 3 kuruşa indirilmiştir.

2- Eşek başına verilecek vergi de 5 kuruştan 2 kuruşa indirilmiştir.

Fransız Konsolosu 23 Mart 1907'de yolladığı telgrafta halkın bu ödümleri de reddettiğini bildirir ve şunları yazar.

"Halk vergi vermek istemiyor; çünkü, verdiği paranın ne şekilde harcandığını bilmek istiyor. Garnizon asker ve subayları da halkla birlikte."

"Hükümet, geçen tüm bu günler süresince, pratik olarak kente el koyan İsyancıların isteklerini 22 Martta yerine getirmek zorunda kalır. Fransız Konsolosu, 26 Mart 1907 tarihli telgraftında şunları yazar:

"Sarayın son cevabı geldi. İkinci yeni vergi tamamen kaldırıldı. Padişah'ın iradesi kentte meydana geldi. Galebesinden son derece emin olan halk hiçbir sevinç gösterisinde bulunmadı ve olaysız dağıldı."

Hem tarih araştırmacılarının hem de tarihe merak saran okuyucuların elinde bulunması gereken bir kitap, tavsiye ederiz.

Üniversite Sınavlarında İrkçi - Şöven Uygulamalar

Her yıl nisan ayının ortalarında yapılan birinci basamak üniversite öğrenci seçme sınavları bu yıl daha değişik ırkçı ve şövence baskıların sahnelenmesiyle yapıldı.

Kürdistan'dan metropol bölge-

lerine gidip sınava giren Kürdistanlı öğrenciler, giriş kapılarında bekleyen emniyet görevlileriyle karşılaştılar. Kimlikleri ellerinden alınan Kürdistanlı öğrenci gençlerin bazıları saatlerce sor-

Devamı s.15'te

MİLİTANIN SÖZLÜĞÜ

Hazırlayan: Jar Pêşengî

PARTİDE JÜBİLE (YILDÖNÜMÜ)

Partimiz açısından oldukça güncel bir konu olan partide jübile; herhangi önemli bir olayın yılı dönümünü resmî olarak kutlamak demektir.

Bu türden kutlamalar, partinin kuruluş, komünist ve işçi hareketi tarihinde önemli olay ve tarihlerin yılı dönümü olarak kutlanmaktadır. Parti komiteleri, örgüt organları jübile ile ilgili değişik eylem ve kutlama programları hazırlamakta ve aktifle kutlanmasını sağlamaktadırlar. Böyle jübileler aracılığıyla partisel yaratıcılık, enerjik ve coşkun çalışma arttırmakta, parti komite, organ ve üyelerinin beşirli karar ve görevlerin aktif olarak uygulanmasının uygun koşullarını yaratmaya yardımcı olmaktadır.

1985 yılı partimiz açısından aktif bir savaşım yılı olacaktır. Bu yıl partimizin 10. kuruluş yıldönümüdür. Kürdistan ulusal demokratik hareketinin bağrından en devrimci ve ilerici geleneklerin tavizsiz savucusu, Kürdistan işçi sınıfının ve emekçi halkımızın ulusal-sınıfsal çıkarlarının enkararı, birincil, ileri ve cesur gücü olan Kürdistan Öncü İşçi Partisi'nin 10. jübilesi önümüzde koyduğumuz bir çok toplumsal-politik görevlerin hayata geçirilmesi ve partimiz açısından yükseliş, gelişme ve güçlenme jübilesi olarak anılmalıdır. Bütün parti komite, organ ve militanlarımız, taraftar ve dostlarımız aktif ve güçlü bir jübileyi kutlama imkanına sahiptirler. Faşizmin terör ve saldırıları altında, bütün ağır ve zor koşullara rağmen APKK'nin 10. kuruluş jübilesi bizim için ileriyeye yönelik güçlü bir adım olacaktır.

PARTİNİN İDEOLOJİK ÇALIŞMASI;

Partinin ideolojik çalışması, toplumbilimsel ve ruhbilimsel teorilerinin geliştirdiği, toplumsal ve bireysel bilincin oluşmasına aktif ve amaca uygun olarak yö-nelen, tarihsel yürüyüşün bilinci

yaratıcıları olarak emekçi yığınların düzeylerini sürekli yükseltmeyi amaçlayan önemli bir çalışma dalı.

Partinin ideolojik çalışmasının temel yönleriyle (teorik çalışma, partisel propaganda, politik ajitasyon vs.), işçi sınıfı ve diğer emekçi yığınlar, kendi köklü çıkarlarını, bu çıkarlara denk düşecek toplumsal sistemin oluşturulmasını, sosyal süreçleri ve çağımız olaylarının iç yüzünü kavrama, bu olaylara ilişkin kendi tavirlerini partinin politik amaçlarına denk düşecek doğru bir şekilde belirleme becerisini elde ederler. Bu anlamda ideolojik çalışmanın, toplumsal yaşamla, barış, demokrasi, sosyalizm vs. sorunlarına sıkı bürkü bağli sınıfsal-partisel ve bilimsel objektiflik niteliği bulunmaktadır.

Partinin ideolojik çalışmasının başlıca amacı emekçilerde, komünist bakış açısını biçimlendirmek, burjuva anti-Marksist ideolojilerle, toplumdaki adaletsizliklerle ve komünist ilişkilerle çelişen parti safı arasındaki

burjuva ve küçük burjuva yönlemlerle uzlaşmamak, bunlara karşı acımasızca bir savaşım sürdürmektir.

Sınıfsal-partisel eğitim, partinin ideolojik çalışmasının merkezi durumundadır.

Partimizin 2. Kongresi, mahkum edilen sığ ideolojik mücadele anlayışını, genel olarak Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketinde egemen olan hüküm ajitasyon ve propaganda çalışmalarını aşarak aktif ve yetkin bir ideolojik çalışma düzeyine erişebilmenin perspektiflerini belirlemiştir. Bugün ideolojik mücadelede, partinin ideolojik çalışma düzeyini yükseltme her zamankinden daha bir öneme sahiptir. Partimizin ideolojik çalışmasında daha yetkinleşmesi açısından birinci derece önem kazanan görevlerin anlaşılması ideolojik kadroların, yetkin önder kadroların yetiştirilmesine bağlıdır.

"İdeolojik mücadeleyle yükseltme zorunluluğu şimdiki her zamandan daha büyüktür" yazısında S.D.C.L.E yoldaş partinin ideolojik çalışmasının ana yönlerinden birisinin "Marksist-Leninist öğretiyi öğrenmek" olduğunu söyledi ve şunları ekledi: "...Biz bunu yalnızca öğrenmekle yetinmeyiz; ayrıca, onu yaratıcı bir biçimde ülkemizin

özgü tarihsel koşullarında uygulamak, kendi toplumumuzun var olan durumunun, gelişme eğilimlerinin teorik çözümlemesini yapmak zorundayız. Ancak böyle bir durumda Marksist-Leninist öğretiyi benimsemiş olduğumuz söyleyebiliriz. İdeolojik mücadelenin başarısı açısından da durum budur." (JİNA NO 5.6.9) Hiç kuşkusuz ideolojik çalışmanın teorik temellerinin son derece çiziz olduğu ülkemizde yapılacak bütün çalışmaların hareket noktasını belirlediğimiz bu çalışma oluşturmaktadır. Ve bu görevlerin başarıya yerine getirilmesi her şeyden önce partinin ideolojik çalışma alanında atılmasının ulaşacağı yerleri genişletmeye, savsaklanılmı güçlendirmeye, partinin misyon ve taraftarlarımızın bilince ve davranışlarında yeni düşünceli değerler biçimlendirmeye, yeni kopul ve döneme denk düşecek şekilde ideolojik cephenin istiyi güçlendirmeye bağlıdır. Parti disiplin ve devrimci mekanizmasının ilgisini arttırmak, her toplumsal-politik sorun ve gelişmeye, insanların davranış ve hareketlerini, sentez-partisel bakış açısından yaklaşılarak açıklamalar getirebilme becerisini kazanabilmek zorunludur. Partinin ideolojik çalışması; partiyle geniş yığınlar arasındaki tinsel bağın sürekli kılınmasında başlıca rolü oynamalı, ideolojik çalışma aracılığıyla, parti insanlarla açık, samimi diyaloglar gerçekleştirme olanakını elde etmelidir. Bu durum parti örgüt ve kadroların, yerel, ulusal ve uluslararası sorunlara ilişkin gelişmelerde emekçi yığınlarla en kısa zamanda, gerekli açıklamalarda bulunmalarını, cevap verme konumuna yükseltilmelerini gerektirir.

Teorik olarak sosyo-ekonomik, politik ve toplumun tinsel yaşamına ilişkin yeni sorunlarda aydınlatmada bulunmayı, bu anlamda ideolojik çalışmanın yaratıcı niteliğini güçlendirmeyi, kişinin sosyal aktivitesini yükseltmeyi de hedef olarak önüne koymayı zorunlu gören ideolojik çalışma, her dönemde bir geçmiş dönemden daha kaliteli ve daha gelişkin olarak sürdürülmek zorundadır.

Partinin ideolojik çalışmasının sosyal rolü; parti pozisyonunu işçi sınıfının, geniş emekçi yığınların, halkımızın pozisyonu durumuna dönüştürmede ifadesini bulur.

Çirkin Kampanya Sürüyor

Son birkaç aydır, Bulgaristan'da yasayan Türk azınlığına baskı yaptığını iddiasıyla Sosyalist Bulgaristan şahsında başlatılan anti-komünist kampanya tüm yalan, sapıtma ve iftencilikleriyle sürüyor. Batılı emperyalist ülkelerin, gerici Arap ülkelerinin de desteklediği bu kampanya hiç kuşkusuz bir-iki "göçmen" örgütünün çabalarının ürünü değildir. Zamanlama ve hedef seçilen ülke düşünülürken kampanyanın ardındaki gerçekler daha iyi görülmektedir.

Bilindiği gibi bu kampanya başlatılırken Evren-Özal çetesi ülke içinde giderek gelişip güçlenen toplumsal muhalefetle karşılaşıyordu; "demokrasiye geçiş" in demagoji olduğu artık pratik uygulamalarıyla ortaya çıkıyordu; burjuva partileri bir türlü dikis tutturamıyorlardı; ve dünya demokratik kamuya da gelişen toplumsal muhalefetle dayanışmasını arttırarak sürdürüyordu. İşte faşist diktatörlük tüm bu gelişmelerden dikkatleri başka yerlere çekmek için Batılı emperyalist ülkelerin de çıkarlarına

uygun düşen anti-Bulgar kampanyayı başlattı. Başta YÖK'çü üniversite yönetimleri olmak üzere değişik burjuva çevrelerin kuruluşları, anlı-şanlı burjuva kalemsörler hep bir ağızdan bu kampanyaya katıldılar. Öke içinde ve dışında MİT ve CIA ajanlarının organizasyonu yapılan gösterilere hakim amaç sözünü ettiğimiz çirkin kampanyanın niteliklerini bir bir ortaya koydu, koyuyor.

Hele 21 Mart 1985'te İstanbul'da, 20 Nisan 1985'te Bursa'da ve çeşitli tarihlerde yurtdışında yapılan gösteriler, gösterilerde taşınan pankartlar ve atılan sloganlar anti-Bulgar kampanyanın anti-komünist, bağnaz şovenist ve faşist karakterlerinin önemli bir göstergesi oldu. Bir HP'li milletvekili tarafından meclise davet edilen öğrencilerin "Toplantı, Gösteri ve Yürüyüş Kanunu"nu çiğnedikleri iddiasıyla tutuklandıkları faşist dikta koşullarında, sözlümona "Bulgar zülmü"nü protesto için düzenlenen gösterilerin her yö-

nüyle birer devlet gösterisi olarak gerçekleştirilmesi ve 12 Eylül darbesinden sonra ilk gösteri izninin İstanbul'da düzenlenen mitinge verilmiş olması durumunun farkında olan her sağduyulu insanın da kabullenebileceği gibi tesadufi bir olay değildir. MHP'nin rozet sloganlarından "Esir Türklere Hürriyet" vb. sloganların süslediği, ırkçı-faşist "kahramanlık türkleri"nin ortalığı coşturduğu böylesi gösterilerde, Sovyetler Birliği dahil birçok sosyalist ülkeden kaçan sosyalizm düşmanlarının paravan örgütler flamanları altında anti-komünist kinlerini dökmeleri de, kampanyanın boyutlarını açıkça ortaya koydu.

Tüm bunlara karşı çıkmak; faşist diktatörlüğün yalan ve demagojilerine, aşırı anti-komünizm ve şovenizme karşı çıkan herkesin görevidir. Bu geniş en geniş yığınlara götürülmeli, Evren-Özal çetesi ve emperyalist e-fendilerinin oyunları boşa çıkarılmalıdır.

Er Ya Da Geç

Sömürgeci faşist diktatörlüğün baskı, zulüm ve işkencesi hergün ve her saat komünistler, yurtseverler ve demokratlar üzerinde yoğunlaşarak sürüyor. Faşist Kenan Evren rejimi ülkeyi düzölge değil, bataklıkla doğru götürüyor. Ekonomik, politik bunalım hızla bir gelişme kaydederken Türkiye'nin emperyalizme ve başta ABD emperyalizmine bağlılığı gün geçtikçe artıyor. Diktatörlüğün halka yönelik düşmanca politikası tüm yalan ve demagoji propagandalarına, ideolojik, politik ve teröre dayanan saldırılara karşı artık eskisi gibi etkililmiyor.

Sol Birlik'in kurulması Evren-Özal çetesinin korkusunu arttırırken ilerici çevreler için bir moral kaynağı oldu. Partimizin faşizme, sömürgecilğe, emperyalizme, yerel gericiliğe karşı kararlı savaşımı ve Sol Birlik'te yer alması, Cuntayı, bize karşı yeni

ölemler almaya sevk etti. Şubat 1984 tarihinde 1.2.3 ordu ve 7. kolorduya gönderilen bir generale ile partimize karşı operasyonların yoğunlaştırılması gerektiği iltilildi. Yerel gerici bazı unsurlarla işbirliği halinde yapılan operasyonlar sonucunda 34 kişi PPKK'lı olma iddiasıyla yakalandı.

Operasyon bölgesi olarak seçilen yerlerden biri de bölgemiz idi. Bazı köylerde işbirlikçilerin de desteğiyle yapılan operasyonlarda "PPKK'lılar kimlerdir?", "burada ne kadar kişi var?" gibisine sorular soruldu. Buna somut 1-2 örnek vereceğim: Birgün Cizre'nin batılı köyünün etrafı askerler tarafından sarıldı. Köyülere tümü köy meydanında toplatıldı. "Anarşistler kimlerdir?", "buraya geliyorlar mı?", "aranızda PPKK'lı varmı?" gibi sorular soruldu. İstediklerini elde edemiyince kızgın bir halde köyülere dayak atılar.

Mustafa Adlı, A.Kadir Adlı, İbrahim Adlı, Abdullahap Adlı, Ferhat Adlı ve Sabri Adlı'ya, ayrıca ömürüm köyünden Beşir'e Kel'i, yanında bulunan birkişiyile yakalayıp, meydanda onlara dayak atılar. Bununla da yetinmeyerek, Cizre siyasi şubesi'ne götürdü ve "sorgu"larına orada devam ettir. Abdulaziz isimli uşaklarını da köyde görevlendirdiler.

Bu köye Şeyh Murat adlı şahsın öldürülmesini bahane göstererek gelmişlerdi; oysa bunun üzerinde pek fazla durmadılar. Uyguladıkları terör onlara (sömürgecilere) halkın öfkesinden başka bir şey kazandırmadı, kazandırmayacak. Öfke sell onları boğacak, sömürgecilik boyunduruk zincirini kıracak, er ya da geç Kürdistan halkının ulusal demokratik halk devrimini başarıyla sonuçlanacaktır.

C.Rojan

Türkes Salıverildi

12 Eylül 1980 darbesinden kısa bir süre sonra yakalanan ve tutuklu olduğu süre içerisinde kendisine karşı anti-faşist tutuklulardan apayrı, özel bir muamele yapılan faşist sivil şebekesi MHP ve yan kuruluşların "başbuğ"u Alparslan Türkes, içinde bulunduğumuz ayda salıverildi.

Aralarında köklü görüş ayrılıkları ve çelişkiler olmamasına rağmen iktidara süngü zoruyla çöreklenen faşist generaller çetesi, Türkes ve diğer bazı MHP'li faşist kadroları tutuklamış ve bunlar hakkında dava açmıştı. Aslında generallerin bunu yapmış olmalarının temel nedeni, MHP'li kadroları içine girdikleri terörist eylemlerde dolayı yargılamak değil, bizzat devlet eliyle gerçekleştirilen CIA, MİT, Kontr-gerille ve MHP gibi kuruluşlarca organize edilerek yaşama sokulan terörden bıkan halk yığınları nezdinde haklılıklarını daha iyi kanıtlayabilmek, "sağa da karşıyız, sola da" yalanını tutturarak gerçek yüzlerini gizleyebilmektir.

Oysa çok iyi biliyoruz ki, faşizmin işbaşına gelişine zemin oluşturmada MHP ve yan kuruluşlarının büyük payı olmuştur. Generaller çetesi ve MHP'nin politikaları arasında köklü hiçbir fark yoktur. Nitekim MHP'li bir faşist, yargılanmakta olduğu mahkemede bu gerçeği "biz yargılanıyoruz ama savunduğumuz politika iktidar olmuştur" türünden sözlerle ifade etti. Üfak bir kırgınlık olmasına rağmen, daha sonraki aşamalarda generaller çetesi, ANAP'lı kadrolar ve MHP'li kadrolar arasında meydana gelen yakınlaşma ve sıcak işbirliğiyle beraber, generaller çetesinin artık tutukluluklarına gerek görmediği ve salıverilerek kendilerinden istifa yoluna gidilen bir sürü MHP'li faşist, rejime destek vermeye, onu güçlendirmeye çalıştı. Göz boyama amacıyla bazı MHP'li katillerin idamına karşın bu partinin elebaşlarının tümü birbir salıverildikten sonra artık salıverilmesi en büyük tepki

yaratabilecek olan terör sebebi başına sıra gelmişti. İşte tam bu sırada Turgut Özal siyasi tutuklular üzerine bazı açıklamalarda bulundu. Türkiye'de siyasi tutuklu olarak sadece A.Türkes'in kaldığını ileri sürdü. Ve Özal'a göre Türkes de salıverildikten sonra artık siyasi tutuklular meselesi sona ermelidir.

Tüm bu yalan ve demagogiler Türkes'in faşizme destek çalışmalarında bulunmak ve özellikle de sivil örgütlemeye faşist rejimi güçlendirmek amacıyla salıverildiğini gizlemeye yetmiyor. Asıl gerçek şudur ki, faşizm içine girdiği çıkmazı aşabilme uğraşlarında yeni yeni taktikleri hayata sokuyor, dayanaklarını güçlendirmeye ve halk

yiğınlarına yönelik sindirme eylemlerini artırmaya zemin oluşturuyor. Bu işlemler halkın faşizm karşısındaki tepkisine daha açık saldırı yöntemleriyle karşılık verileme yoluna girilmiştir.

Evet, azılı faşist Türkes ve yandaşları bir-bir ve gruplar halinde salıverilirken, halkın çıkarlarının gerçek savunucuları sokak ortalarında, işkence zincirlerinde, tutukevlerinde hunharca katlediliyor, onbinlercesi içerde tutuluyor. Türkes'in salıverilmesi halkın iradesine, çıkarlarına açtıkları açığa yapılmış bir salıverdir. Halk faşistlere değil, anti-faşistlere özgürlük istiyor. Ve bu özgürlük özlemi faşizmle halk yığınları arasındaki çelişkiyi keskinleştiriyor.

Cunta ne yaparsa yapsın, yıkılmaktan kurtulmayacak. Rejim sarsılıyor. Rejim karşısındaki muhalefet güçleniyor.

Yığın selli faşizm engelini yıkacaktır.

Katliamlar Sürüyor

Faşist diktatörlüğün geçtiği yılın Ağustos ayından beri sürdürdüğü kanlı terör operasyonları bütün hızıyla devam ediyor. Köyleri yakıp yıkmaya, talan, işkence, sürgün ve katliamlar yoğunluğundan hiçbir şey yitirmedi. Her geçen gün daha sistemli daha acımasız saldırılar yöneltiliyor. Öyle ki, artık askerî kuvvetlerin kimseye "dur" demek zahmetine katlanmalarına bile gerek kalmamıştır. İstenen herkes, görüldüğü yerde hunharca katlediliyor. Sivil milis ve muhbir ağı genişletilerek, faşizme ve sömürgeci boyunduruğa karşı olan yurtsever insanlara yönelik saldırılar yoğun bir şekilde devam ediyor.

Bugüne kadar katledilen, evsiz

barksız bırakılan, tutuklanarak işkenceden geçirilenlere her geçen gün yenileri ekleniyor.

En son alınan haberlere göre Sason-Silvan-Kulp üçgeni arasındaki Talori mıntıkası civarında muhbir kesimlerin ihbarı üzerine gerçekleştirilen bir katliamda 8 Kürt yurtseveri vahşice katledildi. Bundan başka yöre köylerinden onlarca köylü yakalandı, işkence merkezlerine götürüldüler. Ardından da generallerin bildirdileri ve burjuva basın-yayın organları "mehmetcik"lerin bu kahramanca(?) eyleminden övgüyle sözettiler.

Bu eylem faşizmin barbarlığına, insanlık düşmanı terörcü yüzünü tüm yalanlara karşın bir kez daha açığa çıkardı.

PÊŞENG'İ OKU OKUT

YAZI VE HABERLE GÜÇLENDİR!

«Grev'e Hayır!»

Basına yansıdığı kadarıyla işverenin "toplu iş sözleşmesi" görüşmelerine yanaşmaması üzerine Küçükler Tekstil'de (Denizli) kurulu bulunan Teksif Sendikası Yönetim Kurulu grev kararı aldı. Ancak yönetim de dahil olmak üzere işyerinde çalışan işçiler "grev'den herhangi bir şey elde edeceklerine inanmadıkları için"(Cumhuriyet, 12 Nisan 1985) 2 Nisan günü yapılan grev oylamasıyla "greve hayır" dediler. Böylece de YHK gibi işçi düşmanı bir kuruluşun vereceği kararı peşinen kabul etmekle yetinmek düşüncesinde olduklarını belirttiler.

Greve gitmelerinin üretimi hiçbir şekilde etkilemeyeceğini belirten Teksif Sendikası Denizli Şube Başkanı Nedim Halıcıoğlu, Cumhuriyet muhabirine; "grev'e isteseydiler gidebileceklerini, gitmenin patronu zor durumda bırakıp anlaşmaya mecbur bırakamayacağı, fabrikaya hammadde alınıp işletildikten sonra mala dönüştürülüp pazarlanabilmesinin önüne geçemeyeceklerini, yani üretimi durduramayacaklarının açık olduğunu, son dönemlerde 200 kişinin fabrikaya girip çıktığını, işi kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya gelmekten korktuklarını, iş güvencelerinin olmadığını, iş koşullarının ağır olduğunu, normalin üstünde çalıştıklarını, ücret artışından çok şimdilik iş gövencesine önem verdiklerini, YHK'nin çözülemeyen bu meseleyi kararlaştırması halinde işverenin itiraz edemeyeceğini, mevcut yasalar çerçevesinde greve gidilemeyeceğini ve bundan dolayı da sendika bünyesinde yer alan yönetici ve işçilerin en uygun yol olarak "grev'e gitmekten yana tutum aldıklarını, "grev'e hayır" dediklerini belirtti.

Pêşeng: Sayfa 14

İşçi sınıfının tüm ekonomik-demokratik mücadele olanaklarının önüne faşist içerikli yasalarla set çekildiği, toplu sözleşme ve grevlerin gerçek anlamda yasaklandığı ve ancak göstermelik anlamda kağıt üzerinde özünden tümden koparılacak suretiyle bırakıldığı bir dönemde, artık işçiler için "grev'e gitme bir korku halini almıştır.

Evet, bu gün gelinen aşamada durum bu. Oysa 12 Eylül öncesinde, yani faşist Evren ve çetesi iktidara süngü zoruyla el koymadan önce, Türkiye ve Kürdistan işçileri greve gitmekten korkmuyorlardı. O dönemde kıstıtlı burjuva demokrasisinin tanıdığı yasal olanaklar ve işçilerin örgütlenme durumu burjuvazi için bir caydırıcılık rolü oynuyordu. Haklar verilmediği durumlarda işçiler birleşiyor ve haklarını, aldıkları eylem kararıyla-tümdünü olmasa dahi-"söke söke" alabiliyorlar.

Aslında Denizli Teksif Sendikası grev oylamasında "greve hayır" için kalkan eller faşist baskı ve zulme, Evren Anayasası'na hayır anlamını taşıyor. Hareket, ister örgütlülük düzeyi gelişkin olsun, ister olmasın; objektif gerçek budur. Bugün için, ABD uşağı, vatan haini Evren ve çevresi henüz güçlü olabilirler; ama her geçen gün onların zararına gelişmeler oluyor. Yiğitler kendi düşmanlarını daha iyi tanıdıkça Evren'in sonu da yaklaşıyor. Artık yarın ne ABD ve ne de diğer iç ve dış gerici güçler Ever'i kurtarabilir. Evren'in sonu da Hitler, Musoloni, Somoza vb. gibi kardeşlerinininkinin aynısı olacaktır.

Şimdi görev, bir yandan faşizm karşıtı muhalefeti boyutlandırmak ve anti-faşist halk hareketinin "ilimli"laştırılma çabalarına karşı kararlı tutum alarak, hem faşizmin mutlaka yıkılması gerektiği ve yerlebir edilebileceğinin propagandasını yoğunlaştırmak ve hem de hareketi dar sınırlar içerisinde hapsedmeye, kıstıtlı burjuva demokratik taleplerle sınırlandırmaya çalışan burjuva kesimlerin tutumlarının amacını ortaya koymak, örgütlenmeyi ve güçlü anti-faşist birlikleri oluşturmak, sistemli eylemler için oluşan verimli her

koşulu layıkıyla değerlendirmektedir. Devrimci demokratik güçler bu görevlerini ne derece başarabiliyorlarsa, halka karşı yükümlülüklerini o derece yerine getirebiliyorlar demektir. Bugün bunu daha iyi kavramaya çalışmak, kavratmak ve hayata geçirilebilmesi için ne gerekiyor-sa yapmak kendisine devrimciyim diyen her örgütün, her bireyin görevidir.

ATEŞ DAHA DA GÜRLEŞECEK

Baştarafı s.7'de şizmin ve genel olarak sömürünün, zulmün enağır koşullarında bile Newroz fabrikalarda, tarlalarda, zindanlarda, okullarda ve yaşamın her alanında halkımızın ve hepimizin yüreklerinde kutlanmaya devam edecek, yüreklerimizdeki ateş daha da gürleşecektir.

Biz devrimciler geçmiş tarihimize sahip çıkacak, faşist cuntanın mücadelemizin önüne koyduğu tüm engelleri bilinci, fedakar ve titiz bir çalışmayla aşacağız. Faşizm ne kadar saldırganlaşıyorsa saldırganlaşsın; biz mücadeleyi alevlendiriyor, örgütlenmeyi güçlendiriyoruz. Faşizmi ve sömürgeciliği gömeceğiz. Kürdistan toprağında yeşeren tohumun meyye vermesi kaçınılmazdır. Hiç bir güç bunu engelleyemez.

YAŞASIN NEWROZ !
HALKIMIZA YENİ VE GÜZEL
NEWROZLAR HEDİYE
ETMEK İÇİN İLERİ !
YAŞASIN PPKK !

C. HASAN- H. GERNAS
S. HEJAR- ZOZAN

NİCE ON YILLARA

Bastarafı s. 5'te

daha büyük gelişmeler kaydedeceğiz. Bunun da esas güvencesi, artık genel olarak Kürdistan işçi sınıfı politik hareketinin birer kazanımları ve deneyimleri haline gelmiş gelişmelerden hareketle MK'den en alt hücreye kadar her partilinin üzerine düşeni ikircimsiz bir biçimde yerine getirmesidir. İşte mücadele dolu nice on yıllara ancak böyle ulaşılabilir.

ÜNİVERSİTE SINAVLARINDA IRKÇI-ŞÖVEN UYGULAMALAR

Baştarafı s.10'da
gulamalara çekildikten sonra sı-
nava alındılar. Bazılarını ise sına-
va sokturmadılar.

İstanbul'da sınava girenlerden
iki kişiyle yaptığım görüşmede
bana şunları söylediler: Kimlik-
lerimizde "doğu" doğumlu ol-
duğumuzu fark eden görevliler
havadan sudan bahanelerle "ya-
şınızdan büyük veya küçük gös-
teriyorsunuz, niçin memlekette
değilde burada sınava giriyorsu-
nuz" diyerek kimliklerimizi alıp
sınav sorumlularına götürdüler.
Böylelikle hem sınav süremizin
kısıtlanmasına hemde psikolojik
olarak rahatsızlığımıza neden ol-
dular.

Diğer bir kişiyle yaptığım gö-
rüşmede ise, bu şahstan kimliği-
nin -kendisine sonradan gönderi-
leceği söylenerek-, alındığını öğ-
rendim. Bu yılki sınav dönemin-
de bunlara benzer yüzlerce örn-
ek yaşandı.

Bu tipten baskılar Kürdistanlı
üniversite adayı gençlerin faşiz-
me karşı öfkelerini daha da ka-
barttı.

H. GERNAS

PPKK 10 YAŞINDA

Baştarafı s.3'te

hem Kürdistan işçi sınıfının
bilimsel sosyalist hareketinin
birliğini sağlayarak mücadelesinin
bugünün ve geleceğinin ortaya
koyduğu tüm sorunlara cevap
verecek bir yetkinliğe kavuştu-
rulmasını hem de Kürdistan
ulusal demokratik hareketini
geniş bir mücadele platformun-
da toparlama zorunluluğunu
dile getiriyor. Bu yolda da
partimiz aktığı perspektifle gö-
revlerini herkesten önce ve en
önde yerine getiriyor. Bu özelli-
ği ile işçi sınıfının bilimsel
sosyalist öncü savaş müfrezesi
olduğunu kanıtıyor. Partimiz
10. yılını, geçmişi mücadelesiyle

halkımızın savaşımına getirdiği
büyük katkıların sevinci ve gu-
ruru, gelecekteki savaşımın ba-
şarısı için sunduğu politik
perspektiflerin aydınlatıldığı yol-
da zafere doğru yürüdüğünün,
doğru yolda olduğunun bilinciy-
le dolduruyor.

10. yılında, Kürdistan işçi
sınıfının bilimsel sosyalist partisi
Kürdistan Öncü İşçi Partisi'ni
daha da güçlendirmek için ileri!

PPKK'nin 10. kuruluş yıldö-
nümü tüm partili yoldaşlara, işçi
sınıfına ve Kürdistan halkına
kutlu olsun!

YAŞASIN PPKK!

Yaşasın Marksizm-Leninizm
ve proletarya enternas-
yonalizmi!

22 Nisan 1985

PPKK
Kürdistan Öncü İşçi Partisi
Merkez Komitesi

...SONUÇ BİLDİRİSİ

Baştarafı s.2'de

kimıza ve ülkemize en iyi
şekilde işçi sınıfı partisi içinde
hizmet edebileceği inancıyla
onları PPKK saflarında yerla-
maya çağırıyor.

Faşist diktatörlüğe karşı
toplumda derin bir muhalefet
bellirmesine rağmen henüz yi-
ğinsal aktif bir savaşıma dö-
nüşmemesinin, kitlelerde
henüz kurtuluş yolunda ara-
yıpların egemen olmasının ne-
deninin anti-faşist politik güç-
ler arasında bir güç ve eylem-
birliğinin gerçekleşmemiş ol-
masına bağlıyan Merkez Ko-
mitemiz, bu sorunun mut-
laka aşılması gereken bir sorun
olarak önümüzde durduğunu
belirledi. 6 sol parti tarafından
kurulan Türkiye ve Türkiye
Kürdistanı Sol Birliği'nin (Sol
Birlik) bugüne kadar işbirlikle-
ri arasında en ilerisi olmasına
rağmen anti-faşist savaşımında
bileşimi ve programıyla iste-
nen anlamda toparlayıcı bir rol
oynaması, Türkiye ve Kürdis-
tan'da sözü edilen hatırı sayılır
bir etkinliğe kavuşması için
partimizin caba göstermesini
kararlaştırdı.

Merkez Komitemiz, Politik
Büro'nun 2.Kongremizin yol
göstericiliğindeki "Kürdista
Ulusal Kongresi"nin gerçek-
leşmesi için yaptığı çalışmalara

rı gördü; Kürdistan toplumu-
nun her yönüyle araştırılması,
yurdumuzun tüm parçalarını-
daki yurtsever güçler arasında
işbirliğinin daha da ilerlemesi,
uluslararası platformlarda ve
kamuoyunda halkımızın sava-
şımıyla güçlü bir dayanışma
hareketinin yaratılması yolunda
"Kürdistan Ulusal Kongre-
si"nin oluşması için diğer
güçlere önerilmek üzere bir
program kabul etti ve bu
yönde daha aktif caba göster-
meyi kararlaştırdı.

Merkez Komitesi, bugün
halkımızın ulusal ve sosyal
kurtuluşu ile dayanışmayı güç-
lendirmeyi daha da ivedi bir
görev olarak partinin önüne
koyuyor, halkımızın bağımsız-
lık ve özgürlük savaşımıyla,
uluslararası alanda komünist-
lerden kitlelere kadar uzanan
bir dayanışma hareketinin ör-
gütlenmesi gerektiğini vurgu-
luyor. Emekçi halkımızla ulus-
lararası dayanışma için cebin-
deki parti kimliğine, rengine ve
diline bakmadan her demok-
rata gitmeyi, en küçük fırsatı
değerlendirmeyi görev biliyor.

PPKK 10. mücadeleyi yılını
doldurdu. Partimiz, 20-24 Ni-
san 1975 tarihleri arasında
VAN KALESİ'nde kuruldu.
Merkez Komitesi, partimizin
kuruluş tarihinin, işçi sını-
fının yüce önderi V.I. Lenin'
in doğum gününe rastlayan,
22 Nisan'da kutlanmasını kar-
rar altına aldı. Ve 10. mücade-
le yılını, her yönüyle partiyi
güçlendirme yılı olarak ilan
etti.

PPKK'nin 10. yılına girmesi
halkımızın ve ülkemizin yaşa-
mında büyük bir olaydır. 10 yıl
boyunca PPKK, işçi sınıfı ve
halkımızın aydınlık ve mutlu
geleceği için her türlü özveriye
katlandı, mücadelede bayrağını
sürekli yükselerde tuttu, onlar-
ca şehit verdi, kendisini yenile-
mesini bildi. PPKK bugün de
faşist sömürgeci diktatörlüğün
canavarca baskılarına rağmen
tüm alanlarda savaşımını sürdü-
rüyor ve halkımıza gerçek kurtu-
luş yolunu gösteriyor. Partimiz,
mücadele dolu 10 yılı ile gurur
duyuyor. Merkez Komitesi tüm
parti militan ve sempatizanları-
nı, işçi sınıfı ve emekçi halkımı-
zı PPKK'yi desteklemeye çağı-
rıyor.

Nisan 1985

PPKK
Kürdistan Öncü İşçi Partisi
Merkez Komitesi

YÜCE ÇAĞDAŞIMIZ

Dahî teorisyenin, yüce strateji ustasının, uluslararası proletarya yöneticisinin, tarihte ilk insanlık medeniyetinin-sosyalist devletin kurucusu V.İ.Lenin'in 115. doğum gününü kutluyoruz.

Lenin'in öğretisi Marks ve Engels'in bilimsel dünya görüşünden ayrılmaz. Yeni tarihi bir sürücte proletarya kendi tarihi misyonunu pratikte gerçekleştiren sosyalist toplumun kurulmasıyla Lenin, Marksist teori ve pratiğini geliştirip, zenginleştirdi. Kapitalizmin en yüksek aşaması emperyalizm çağında, sosyalizmin bir ülkede kazanma imkânını, proletaryanın devrim savaşında strateji ve taktiklerini, sosyalizm savaşımında işçi sınıfının müttefiklerini ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşında, bu iki oğlunun diyalektik bağına çözmeye, teorik ve metodik olarak Lenin'in öğretisinin paha biçilmez anlamı vardır.

Lenin, devrimci komünist partisini kurup, proletaryayı kapitale karşı savaşıma sevk etti. Rusya'da sosyalist devrimi doğrudan yönetip, tarihte yeni bir devlet biçimini-proletarya diktatörlüğünü yaratmaya öncülük etti.

Lenin, sosyalizmin savunma zorunluluğunun öğretisini yaratıp, onun her türlü saldırıyı önlemede hazır olması gerektiğini öğretti. Şimdi bu fırtınalı uluslararası durumda, Alman faşizminin ve Japon militarizminin yerlisininin 40. yıl dönümünün zaferini kutlayacağımız günlerde, Lenin'in savunma öğretisini, yaratıcılığını ve inandırıcılığını bir kez daha anıyoruz.

Sovyet halkı ve onun şanlı ordusu, Leninizmin yolunda heyecanlı bir sürütle yeni toplum sistemini savunarak, kendi onurlu yurtseverlik ve enternasyonalist borcunu yerine getirip, faşizmin esareti altında özgürlüğe susamış bir çok halkları özgürlüğüne kavuşturdu.

Bizim çağımız, Lenin ideolojisinin gerçekleşme çağı oldu. Uluslararası sosyalist sistemin kurulması-uluslararası komünist ve işçi hareketinin ve ezilen ulusların ulusal kurtuluş savaşımının bu sistemin ayrılmaz parçası durumuna gelmesi- onun dünyadaki otoritesini arttırdı. Leninist öğretinin inandırıcı ve adaletili oluşunu kanıtladı. Sosyalizm, dünyada en dinamik sosyal sisteme dönüştü. 1950 yılında dünyada sosyalizme %20 sanayi

üretimi düşerken, 1983 yılında bu üretim % 40'a ulaştı.

Her zaman partimiz, zor, çetin ve karışık durumlarda Leninizme sıkı sıkıya bağlanarak, çıktık. Tarihi 2. kongremiz, bu yolda yürüyerek Leninizm bayrağını yükseltti. Partimiz, er geç, ama mutlaka bütün ulusal demokratik güçleri bir çatı altında toplamayı başararak Kürdistan'ın bağımsızlığına kavuşmasını sağlayacaktır.

Yaşam kesintisiz ve inandırıcı olarak Leninizmin başarısına ta-nıklık etmektedir. "Güçlü silahlara sahip olan ülkelerin artık bir veya birden fazla ülkeyi ve bütün insanlığı yok edemeyeceği" ni söylüyordu Lenin. Çünkü O proletarya enternasyonalizminin temel prensiplerini formüle edip, farklı toplumsal sistemlere sahip devletlerin barış içinde birlikte yaşama ilkesini hayata geçirdi. Şimdi bu ilke, Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin temel dış politikasıdır.

Bugün barışsever güçler ve bütün insanlık, Sovyetler Birliği'nin çağdaş dünyanın güncel problemleri karşısındaki olumlu anlayışını görüyor. Atom savaşını önlemek, uzayı militaristleştirmemek, silahlanma yarışını durdurmak, onun son önerileridir. Başta ABD olmak üzere diğer NATO ülkeleri bunları yine propaganda diye geçiştirdi.

Marksizm-Leninizmin daimi anlamı budur. O genel insanlık çıkarlarını, toplumsal ilerlemeyi, çağdaş uluslararası karışık ve güncel sorunlarını çözmeye yaratıcılığı gösterip, bilimsel olarak sosyalist medeniyetin perspektif ve gelişmesine yol gösteriyor.

Marksizm-Leninizm bizim en emin, en yüce hatasız pusulamız olarak zor karışık problemlerin çözümünde bize yol gösteriyor. O kesintisiz yaratıcı düşüncemizin kaynağı, hayatlı zorunluluğumuz olarak dünya değiş-tirme savaşımımızda bize yol gösteriyor.

Ölümsüz V.İ.Lenin'in yolu barışta, özgürlük ve demokrasiye, insanlığın gelecek mutluluğuna yöneliktir. Bu evrensel ve anlamlı yolda bugün bütün kıtalarda milyonlarca insan yürümektedir.

M.SERDAR

Kaddafi:

«Kürt ulusunun bağımsızlık mücadelesini destekliyoruz»

Libya devlet başkanı Muammer Kaddafi'nin bundan bir süre önce yaptığı konuşmasında, "Kürt ulusunun bağımsızlık mücadelesini ve topraklarının bütünlüğünü kesin bir şekilde destekliyoruz. Bu herkesçe, özellikle şimdi aramızda olmayan ve toprakları için kahramanca mücadele eden savaşçılar tarafın-

dan da iyice bilinmelidir" dedi. (Cumhuriyet 18.4.1985)

Bilindiği gibi Kaddafi bu türden açıklamaları daha evvel de yapmıştı.

Türkiye'deki faşist diktatörlüğün elebaşları bu sözleri tepkiyle karşıladılar ve Libya nezdinde girişimlerde bulundular.